

"Saules" kursu Kaunā
 aigē šiemet 26 mokināi.
 Augustinavičiūtē Ona, An-
 anaitis Mykolas, Banaitis
 staslas, Barēišis Igna,
 indokytē Cecilē, Bruškai-
 Uršulē, Diržytē Adelē,
 obkovičiūtē Jonē, Grigai-
 rtē Matildē, Gudžinaitē
 ofija, Jurkaitē Juzē, Jodi-
 nitē Marē, Kulianas Alpon-
 as, Kurauskaitē, Lukošius
 uozaš, Lumbyš Pulgentas,
 aplauskaitē Ona, Petraitis
 Ona, Poderyš Jonas,
 lonaitē Antanina, Repai-
 azys, Tekorius Juozas,
 olksnevičius Kazys, Tobi-
 tē Emilē, Urbonas Domas,
 kas, Žebrauskaitē Ona,
 aigūnija 3 (Rasos).

"Kur banguoja Nemunėlis" gurm. p. Naujajio, taip jau padainuota be jausmo: natūrali neatrepta atidos "erescendo" ir "diminuendo". Tenorų mažai buvo girdėti. Kitos dainos padainuotos lygiais balsais vidutiniškai.

Ant galo reikia pridurti, kad visos dainos kur kas būtų geriausiai skambėjusios, jei gu vietos palydavimo ant piano būtų chorvedys pats dainuotų arba nors dirigavęs. Pianos laike šių dainų, autaisytų be palydavimo, būtų kokios nors muzikos, yra visai nereikalingas.

Abelnai iš plogimo delnų matoma, kad publika vakarėlyje buvo pilnai užganėdinta. Taigi geistina, kad mėsėjų kuopelė artimojo ateityje autiektų mums daugiau tokių: o prie gerų norų ir nepastandio trūsio, be abejojimo, kad sekantis bus atliktas žymiu pažangumu.

Tėvynės Myletojas.

WAUKEGAN, ILL.

(Nuo Redakcijos. Skaitytalai be abejo dovanos korespondentui kai-kunios šurkštumais ir aštrumais).

Šitas miestelis yra atstus 32 myli nuo Chiagos; randa si labai puikioje vietoje — ant didro kranto, kalnuotoje apylinkėje. Gyventojų čia lėviso yra apie 17 tūkstančių, susidedančių iš angų, vokiečių, lietuvių, slavų, švedų ir lenkų. Kaip vi- ai, taip ir lietuviai, turi savo bažnyčią su vietiniu klebonu kun. Krušai ir savo mokyklą.

Šita parapija yra įkurta ke- kolika metų atgal, bet klebonaujant nentsakantioms kunigams, ypatingai kun. Staškevičiui, sulenkėjusi- am, parapija buvo taip nu- stumusi, kaip dvasiškama, kaip ir medžiagiškame daly- ke, kad sulėgimus su šiu die- nu stoviu, skirtumas yra, žinot, stebėtinas. Čia pri- vado skirtumas. Ir taip, už- mus kun. Staškevičiaus vie- sio kun. Krušai, neeiligo sulėgė 40 valandų atlaikę.

Kun. Krušas, susiprąšė ku- negu, idant jam pribatų su pagelba aprūpinti dvasiškus reikalus žmonų, tikėdamas, kad pats negulėsias vienas apaleiti. Bet, sulaukus šven- tes, ka-gi pamatė? O-gi i bažnyčia atėjo apie penkios dešimtis ypatų o prie išpa- linitis tris! Manytė gal, kad mažai žmonių priguli ate parapijos? Tiesa, ne per daug, bet vis gi yra apie tris tūks. ypatų. Sulaukus gi an- tro metų 40 val. atlaikę jau vietos nebūtu tenka bažny- čioje. Tai vienas skirtumas.

Antras gi, tai šitas. Klebo- naujant kun. Staškev. girtuo- sybė, paleistuvavimas, len- kybė ir bedievybė jau bu- vo pasiekusios gerą laips- nį, taip kad būtų taip kle- bonauta dar porą metų, tai jau bažnyčia būtų buvus vi- sai bereikalinga; ją būtų pa- dave arba apvertę i kažin kokią vietą. Kas-gi yra prie- kastimi tokio nupulnimo? Atakymas lengvas, nes iš aprašymo matyt, kad visas priguli nuo kunigo klebono.

Koka medis, toks ir vaisius. Nors kun. Staškevičius ne- buvo bedievis, bet tuom lai- ku visa parapija buvo valdo- ma, taip vadinamųjų, cielis- tų, kurie skelbia didžiausią pasaulioje liuosybę, o prakti- koje perviršina ir despotų valdžią. Argi kas kada gir- dėjo apie tokius nutarimus, ar dar, kad tie nutarimai bu- vę pilnadi, kad ypat, eina- m bažnyčia, nedėlioje klau-

syti šv. mišių, būtų baudžia- ma penkinis doleriais už kiekvieną sykį? Gera liuo- sybė! Ir tokia liuosybė ran- dasi pas mūsų "cielistus" arba, kaip vieną sykį girdė- jau išsitariant "ciembalis- tų"! Vienok tokia tvarka viešpatavo mūsų miestelyje. Reikia priminti, kad ne vi- sus baudė, nes ne visi prigu- lėjo prie draugijos, kurios viršininkais buvo socialis- tai, kaipo didieji mokslo vy- rai. Sakau, mokslo vyrai. Ir kur gi ne bus? Kad miestelyje Waukegan nortų "cielistų" ir nedaug yra, bet turi net savo "akademiją — piekarnę" visai netoli nuo bažny- čios, tik pusė bloko. "Profe- soriai" taip esti užimti su mokslo ir daviu lokelijų ki- tims, kad nabagai, patį už- miršo ir pasirašyt savo pa- vardę ir nebeatmena kur yra bažnyčia, nes jau kelinti metai, kaip nebeatmena jn. Vienas net džiovą gavo iš sa- vo mokslo. Bet reikia baigti rašyti. Taigi, kaip jau pri- miniau augščiau, visas priguli nuo klebono. Ir dabar jau, nors tik treči metai, kaip klebonauja kun. M. Krušas, bet darbas jau nu- veiktas dvidešimties metų. Dievo jam padėk ir toliau taip darbuotis!

Mikas Standikietis.

30 liepos, š. m. atailankė i ši- tą miestelį gerbiamieji sve- čiai kunigai: K. Alšauskis ir J. Tumas, idant sužadinius lietuvius savo prakalbomis prie tėvynės meilės ir surin- kus aukų pastatymui Kau- ne Lietuvos mokyklos.

Priėmimui minėtųjų sve- čių vietinis klebonas šv. Bal- tramiejaus parapijos kun. M. Krušas surengė vakarėlį. Programas vakarėlio šitoks: 1. Šv. Baltramiejaus parapi- jinės mokyklos vaikai, diri- guojami vietinio vergoni- uoko p. K. Kibarto, sudai- navo "Lietuva, Tėvyne mu- sy" dainelę. Paskui dainuo- ta: "Vienas kitą mylėkim". Po to S. Rakauskis, su kitų vaikų pritarimu deklamavo "Piemėnėlis" ir "Garsas". Šita deklamacija labai žmo- nės patinka ir daro nema- žą įspūdį. Galop vaikai su- dainavo: "Kokias vienas"...

Žmonės ir tai patinka. Pa- baigus vaikams dainuoti, iš- dėjo su kalba M. Cibulskis, kuris pasakė porą žodžių iš pračties lietuvių ir kad mes stengtumės griebties už gerų pavyzdžių. Po kalbai išėjo ant scenos šv. Baltra- miejaus parapijinis choras, vedamas p. Kibarto, vargo- nininko šios parapijos. Cho- ras sudainavo iš pradžių: "Lietuva brangi". Perdai- navus šita dainelę, buvo kvartetas, susidedantis iš trijų mergaičių pp. Rakau- sknių, Zeleniutės ir vyro A. Čiapo. Po kvartetui buvo duetas ant piano. Skambino M. ir J. Rakauskaitės. Kvar- tetas ir duetas, galima saky- ti, labai gerai išėjo ir yra geidaujama, kad tarp lietu- vių jie plėtotųsi, nes jie du- da žmogui įspūdžius, suža- dinančius jausmus, kurių namie ar "salone" prie degtinės ar alaus niekados negaus. Po duetui sudaina- vo visas choras: "Sužadink jausmus". Ir ištikro, šitoji dainelė sužadino visų jaus- mus! Būtų labai pageldau- ma, kad šita dainelė būtų dainuojama kiekvienam vakarėlyje. Originalas, ro- dos, rašytas yra angliškai, vertimas-gi, kiek girdėjau, yra kun. Serafino iš Chiga- gos; vertimas būtų geras.

tik ne visai pritaikintas prie muzikos. Vlietomis per daug silaby, taip kad sunku ištari- ti visus žodžius pilnai. Tiek buvo progrome svečių prie- minimui.

Pabaigus chorui dainuoti, pradėjo sakyti prakalbą bu- vusis "Vilties" redaktorius kun. J. Tumas. Savo prakal- boje nurodė vargingą padė- jimą Lietuvoje ir priežastį emigracijos. Nurodė, kad vi- sa spēka, visa viltis, visa ateitis yra baidisame pačiu- je, jei mes neprisidėsime prie pagalbos. Nurodė, kad penkta dalis lietuvių yra ap- leidus tėvynę. Paaikšino, kaip rusai nori apglobti Lie- tuva ir stengiasi Lietuvoje supiekti nuo subankrutijū- sių dvarponių dvarus ir ap- gyvendinti nors paskuti- niais vagiais ir valkatomis, bile tik rusais ar starovie- rais. Antgalo nurodė, kad, jei tik turėsime meilę Lietu- vos, atgaivinsime taip, kaip šiandien atgaivinėja airiai savo Irlandiją ir graikai Graikiją. Pabaigus sakyti prakalbą kun. Tumui, išėjo ant scenos kun. Olšauskis, pirminukas "Saulės" drau- gijos. Savo kalboje nurodė reikalingumą šiuo laiku mo- bilyklos, be kurios nei viena tauta nebegaali gyventi. Ir taip, sako, kiekvienas su- prates vertę mokslo, geriau stengsis badauti, bile tik pa- siekti kiek nors mokslo. Aiš- kino toliau koksai mokslas, kokios mokyklos mums rei- kalingos. Aiškino, kaip ru- sai tramdo mums įgyti tą brangią mokslo. Antgalo pa- aiškino, kad kiekvienas turi prisidėti, jeigu jau ne sau, tai nors broliams, vaikams, ir giminėms gelbėti, idant jie pasiektų mokslo, nuo ku- rio prigulės mūsų laimė ir Tėvynės ateitis.

Prakalbos pasibaigus, surinko aukų šimtą penklas- dešimtis dolerių. Penklas- dešimtis dolerių paaukojo kun. M. Krušas. Taigi išviso surinko Waukegan aukų du šimtu dolerių. Aukos yra skirtamos pastatymui Kau- ne katalikiškos mokyklos mokytojams lavinti.

Mikas Standikietis.

Prakalbos pasibaigus, surinko aukų šimtą penklas- dešimtis dolerių. Penklas- dešimtis dolerių paaukojo kun. M. Krušas. Taigi išviso surinko Waukegan aukų du šimtu dolerių. Aukos yra skirtamos pastatymui Kau- ne katalikiškos mokyklos mokytojams lavinti.

Mikas Standikietis.

Prakalbos pasibaigus, surinko aukų šimtą penklas- dešimtis dolerių. Penklas- dešimtis dolerių paaukojo kun. M. Krušas. Taigi išviso surinko Waukegan aukų du šimtu dolerių. Aukos yra skirtamos pastatymui Kau- ne katalikiškos mokyklos mokytojams lavinti.

BROOKLYN, N. Y.

Mūsų bažnyčioje 2 dieną šio mėnesio buvo dvi iškil- mi. Pirmos Švėčiausios Aniuoliškos atilaidai ir vaikų Priemioji šv. Komunija. Oras buvo labai gražus, tai ir žmo- nių per visą laiką buvo pilna bažnyčia. Iškilnė prasidėjo antradienį, 1 augusto. Baž- nyčioje altorius buvo labai gražiai papuoštas ir buvo at- laikyti pirmieji mišparai. Seredoje, 2 augusto, jau 5 valandą anksti rytą buvo šv. Mišios ir apie pustrėčio šim- to ypatų priėmė šv. Komuniją. Jie visi nuo 6 val. pradė- da darbą. Devintą valandą buvo šv. Mišios mažyčiams, kurie pirmą sykį turėjo pri- imti Viešpatį Jėzų, paslėptą Švėčiausiamo Sakramente, i savo širdis. Labai buvo miela žiūrėti, kaip tie ma- žyčiai, gražiai pasidėję ir tu- rėdami rankoje žibanių žva- kę, artinosi prie Dievo Stalo. Prie šv. Mišias, ir po, kun. J. Žydanavičius pasakė ma- žyčiams labai gražų pamoks- lą. Po viso kun. klebonas mažyčius gražiai pavaišino ir padalino jiems gražius pa- veikalus su atsakančiu para- šu ant atminties tos taip jiems svarbios dienos.

Mikas Standikietis.

Paskutinės Mišios arba suma buvo 11 val., o kun. J. Inčiura pasakė labai jaus- mingą pamokslą. Mišparai

buvo 7:30 val. Buvo laikomi labai iškilmingai. Celebran- tu buvo kun. J. Kuras, dia- konu kun. T. Regulski. O subdiakonui kun. A. Šatkus. Giesmininkai gražiai pagie- dojo, o kun. M. Paukanskas pasakė gražų, pritaikintą prie valandos pamokslą. Viskas atsiliko su didele iš- kilnė. Mūsų kunigėliams pagalbon pribuvo sekantie- jie kunigai: J. Kuras iš Seranton, Pa., A. Kaupas iš Pittston, Pa., J. Inčiura iš Wanamie, Pa., džekoms M. Kriaučimas iš Chicago, Ill., V. Staknevičius ir M. Po- trauskas iš Newark, N. J., B. Zindžius iš Elizabeth, N. J., M. Šedvydis iš Bayonne, N. J., M. Paukanskas iš Bridgeport, Conn., A. Šat- kus iš Ansonia, Conn., J. Ži- danavičius iš Amsterdam, N. Y., J. Misius iš Donora, Pa., M. Pėža, A. Kodis, B. Puchalski, Regulski, A. Jar- kas, B. Szymel iš Brooklyn, N. Y. Šv. Išpažinties priejo apie 700.

Visiems gerbiameis ku- nigėliams, kurie teikėsi pas mus atsilankyti ir mus dvasiškai sušelpiti, o taipgi my- liniems giesmininkams, ku- rios po dienos darbo, da sku- binios mokinies giedoti ir todėl šventės dienoje gražiai pagiedojo mišparus ir pris- idėjo prie iškilnės, tariame širdingą "Ačiū".

Parapijietis.

SHELANDOAH, PA.

Pusanro mėnesio jau kaip čionai užsimezgė nauja parapija vardu Panelės Švėčiausios Aušros Vartų. Naujos parapijos organiza- torium yra kun. A. Kamins- kas, šv. Jurgio parapijos klebonas, kuris neseniai bu- vo išvažiavęs i vakacijas trims mėnesiams. Kun. A. Kaminskas, laiko šv. Mišias naujai parapijai kasdien 8- tą val. ryte, o sekmadieniais 8- tą val. ir sumą 10 val., miš- parus 3- tą val. popietų ant kampo W. Cherry ir Chest- nut gatvių, airių salėje, ku- rių airių kunigai pavedė nau- jai parapijai dykai per 6 mėnesius. Šv. Jurgio-gi baž- nyčioje tuo tarpu buna tik skaitytos mišios visada 8 tą val. ryte. J. Žemaitis, groju- sis pas neprigulmingą Ur- boną, sugrįžo vargonuoti i šv. Jurgio parapiją. Dėl jo tai ir kilo dabartiniai trūk- mai, nes jis nieko nepaiso; nors kunigas laiko skaitytas mišias, bet jis vis dėlto du- duoja, net visas piška, truk- do kunigą ir geresniems žmonėms neduoda molsties. Nors sykį vėrtėtų susiprasti seniems parapijiečiams šv. Jurgio parapijos ir tą be- tvarkę panaikinti, nes jeigu taip bus toliau, tai niekad prie tvarkos neprieis. Dėlto, tai geri žmonės atsiskyrę ir pradėjo tvirti naują parapi- ją, kuri puikiai auga. Ta pa- rapija jau ir žemę nusipirko kapinėms tris akrus puikiau- sioje vietoje.

Parapijonas.

Seni parapijiniai nesutiki- mai dorensiems žmo- nės labai įkirėjo. Kaip visur, taip ir čia esant nesu- tikimams naudojasi katali- kų priešai. Kadangi tarna- lams nematyti galo, todėl su- manyta organizuoti nauja parapija ir statyti nauja bažnyčia. Leidus J. M. Arci- vyskupui, kun. A. Kamins- kas jau pradėjo šitą darbą. Naujoji parapija pavadinta: Panelės Šv. Aušros Vartų. Šeštą savaitę kaip organi- zuojama naujoji parapija, o jau prisirašė suvirš 250 šei- mynų ir apie 700 vienesių. Nupirka jau tris akieriai žė- mės kapinėms, šalia airių kapinių puikiausioje vietoje ir netoli nuo miesto. Nau- juos parapijoje yra tris drau- gijos: Švč. Jėzaus Vardo, šv. Pranciškaus ir šv. Jono. Ši pastaroji natja. Tuo tarpu didėmaldystė atsilauko seno- joje airių bažnyčioje. Ne- dėdieniais buna trojos mi- šios 7½, 8 ir 10 valandomis. O mišparai 3 val. popietų.

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

tai jie daugiausiai atsiveda tokių savo kostomerių, ku- rie yra pasižadę išrinkti kokiū nors viršininku. Či- o kaip sykį gaus viršininku, tai ir valdo tą draugiją, kaip jam patinka, ir da juokiasi is tu pačių savo draugų ir turi sau už garbę, kad jis ka- nori tą ir daro su draugija.

Jeigu kuris nebūs smukli- ninkų salininku, tai prisieis kokią nelaimę, Dievo ser- dę, tai tas ir negauna iš draugijos nei pašalpos, nors jis yra teisingai užsimokė- tis savo mėnesinę mokesį. Čia trūksta prirodymų (Red.), bet jeigu bus salininku, tai kad ir neteisinaig, tai vis tai bus ir pašalpa iš- mokėta ir turėsi teisybę. (Kur faktai? Red.). Čion pri- vesiu vieną atsitikimą: Vien- nas žmogelis (kaip vardas? Red.) prigulėjo i kelias draugijas, ir ji patiko nelai- mē—užmušė mainose. Visos draugijos nutarė nepapras- tuose susirinkimuose nepa- lydėti velionio kuno, dėlto, kad buvo pirkęs velykinę kortelę pas kunigą, o ne pas komitetą šv. Jurgio parapi- jos. Kur čionai teisybė? Pir- kusio nuo komiteto kortelę kunigas nepriima išpažin- ties, o žmogus katalikas juk nori atlikti išpažintį, nes ir draugijos įstatuose yra aiš- kiai pasakyta, kad turi at- likti velykinę išpažintį. Ir vėl nemoka pašalpos sūna- riams už tai, kad i naują pa- rapiją priguli, arba bausmę uždeda už prigulėjimą i nau- ją parapiją — 2 dol. Kur ir čionai teisybė? Stebėtina, kad neatsiranda išmintingų vyru, kurie keliese ir iš ke- lių draugijų susitarę tik pa- vestų advokatui bylą. Tadą pamatytų, kaip gali bausti sąnari, kuris išpildo visus draugijos įstatymus. Jie gi baudžia už tai, kad priguli prie kitos parapijos arba pa- silaiko iš jo pašalpos 2 dol. šv. Jurgio parapijos komite- tui. Jie gali tų daryti tik tiems, kurie nesupranta ar- ba bijo, o kurie supranta tą dalyką, tokie i pabaudos ne- paiso, nes žino, kad čarteris rudo, jog draugija yra baž- nytinė, katalikiška ir praš- pinė, ir kad nevalia uždraus- ti nariams eiti i bažnyčią, kokių kas nori, arba prigu- lėti i parapiją, kokią nori, arba eiti išpažinties. Jeigu tik padnot advokatui tokias draugijas, tai jos tuoj gal ir netektų čarterio.

Parapijonas.

Seni parapijiniai nesutiki- mai dorensiems žmo- nės labai įkirėjo. Kaip visur, taip ir čia esant nesu- tikimams naudojasi katali- kų priešai. Kadangi tarna- lams nematyti galo, todėl su- manyta organizuoti nauja parapija ir statyti nauja bažnyčia. Leidus J. M. Arci- vyskupui, kun. A. Kamins- kas jau pradėjo šitą darbą. Naujoji parapija pavadinta: Panelės Šv. Aušros Vartų. Šeštą savaitę kaip organi- zuojama naujoji parapija, o jau prisirašė suvirš 250 šei- mynų ir apie 700 vienesių. Nupirka jau tris akieriai žė- mės kapinėms, šalia airių kapinių puikiausioje vietoje ir netoli nuo miesto. Nau- juos parapijoje yra tris drau- gijos: Švč. Jėzaus Vardo, šv. Pranciškaus ir šv. Jono. Ši pastaroji natja. Tuo tarpu didėmaldystė atsilauko seno- joje airių bažnyčioje. Ne- dėdieniais buna trojos mi- šios 7½, 8 ir 10 valandomis. O mišparai 3 val. popietų.

Parapijonas.

Seni parapijiniai nesutiki- mai dorensiems žmo- nės labai įkirėjo. Kaip visur, taip ir čia esant nesu- tikimams naudojasi katali- kų priešai. Kadangi tarna- lams nematyti galo, todėl su- manyta organizuoti nauja parapija ir statyti nauja bažnyčia. Leidus J. M. Arci- vyskupui, kun. A. Kamins- kas jau pradėjo šitą darbą. Naujoji parapija pavadinta: Panelės Šv. Aušros Vartų. Šeštą savaitę kaip organi- zuojama naujoji parapija, o jau prisirašė suvirš 250 šei- mynų ir apie 700 vienesių. Nupirka jau tris akieriai žė- mės kapinėms, šalia airių kapinių puikiausioje vietoje ir netoli nuo miesto. Nau- juos parapijoje yra tris drau- gijos: Švč. Jėzaus Vardo, šv. Pranciškaus ir šv. Jono. Ši pastaroji natja. Tuo tarpu didėmaldystė atsilauko seno- joje airių bažnyčioje. Ne- dėdieniais buna trojos mi- šios 7½, 8 ir 10 valandomis. O mišparai 3 val. popietų.

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Parapijonas.

Seni parapijiniai nesutiki- mai dorensiems žmo- nės labai įkirėjo. Kaip visur, taip ir čia esant nesu- tikimams naudojasi katali- kų priešai. Kadangi tarna- lams nematyti galo, todėl su- manyta organizuoti nauja parapija ir statyti nauja bažnyčia. Leidus J. M. Arci- vyskupui, kun. A. Kamins- kas jau pradėjo šitą darbą. Naujoji parapija pavadinta: Panelės Šv. Aušros Vartų. Šeštą savaitę kaip organi- zuojama naujoji parapija, o jau prisirašė suvirš 250 šei- mynų ir apie 700 vienesių. Nupirka jau tris akieriai žė- mės kapinėms, šalia airių kapinių puikiausioje vietoje ir netoli nuo miesto. Nau- juos parapijoje yra tris drau- gijos: Švč. Jėzaus Vardo, šv. Pranciškaus ir šv. Jono. Ši pastaroji natja. Tuo tarpu didėmaldystė atsilauko seno- joje airių bažnyčioje. Ne- dėdieniais buna trojos mi- šios 7½, 8 ir 10 valandomis. O mišparai 3 val. popietų.

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

Šv. Jurgio-gi bažnyčioje nedėdieniais atilaiko tik

vienerios skaitytos mišios 8 val. Ant mišių mažai svieto- susirenka. Mat geresniems atsisakyrus, liko provi- ninkai, pasiputėliai ir cielis- kai: todėl nėra kam bažny- čion eiti. Mišias atlaiko kun. Polianskis.

Šv. Jurgio parapijos išsi- baigė kapinės. Nupirka apie 5 akierius žemės, bet vyskupas jų nesventysias.

Liep. 23 d. per naujosios pa- rapijos mitingą buvo išrink- ti tris vyrai: Aidukas, Suba- čius ir Maknickas, ir nusys- ti pas Stagarą, kad ji iško- liotų už platinimą savo gazie- tėje pliauskimų ir netei- singų žinių apie kunigą ir naująją parapiją. Jei nesia- liaus pliovojes, bus patrauk- tas teisman. Tai bus gražu!

Shenandoretis.

PITTSTON, PA.

Rugpjūčio 6 d. pasiliks il- gai pittstoniečių atmintyje. Viena, per pirmasias mišias tą dieną priejo prie pirmo- sios komunijos apie 200 be- niukų ir mergaičių. Bažny- čia buvo pilnutėlė, bet ir bu- vo ko pažūrėti; o ypač pasi- klausyti, nes vaikams įei- nant i bažnyčią p. J. Mi- liauskas iš Dunwoodie, N. Y., užgriežė ant smulko, akompanijuojant vargo- nams, A. Rubinsteino "Me- lodiją in F". Per mišias griežta daugiau gražių ks- nolių, tame tarpe ir Č. Sos- nauskio "Pulkim prie kry- žiaus" (čia solo giedojo ba- rironas).

Sumą laikė naujai įšven- tintas kun. S. Struckus. Bu- vo tai kaip ir pirmicijos. Ceremonijose dalyvavo apart vietinio klebono, kun. A. Kaupo, dar kilerikas B. Paukštis. Per offertorium ir gi pagriežta ant smulko. Bažnytinis choras tą dieną atsilėmė nepaprastai gra- žiu giedojimu. Pagiedota, vadovaujant vargonininkui J. Čižauskui, naujas mišias. Po visko choras atėjo i kle- boniją ir ten padainavo la- bai gražiai: "Ad multos annos", "Ko liudi, putinė- li", "Lietuvos grožybė" ir Sosnauskio "Karvelėli". Pastaroji daina išėjo pul- kiaučiai ir buvo atkirtota keliis sykus.

Vėliau pasvykinti naujo kunigo atvyko kun. J. In- čiura iš Wanamie ir J. Ka- snakaitis iš Freeland'o.

Ilgiausių metų jaunam ku- nigėliui!

Sumą laikė naujai įšven- tintas kun. S. Struckus. Bu- vo tai kaip ir pirmicijos. Ceremonijose dalyvavo apart vietinio klebono, kun. A. Kaupo, dar kilerikas B. Paukštis. Per offertorium ir gi pagriežta ant smulko. Bažnytinis choras tą dieną atsilėmė nepaprastai gra- žiu giedojimu. Pagiedota, vadovaujant vargonininkui J. Čižauskui, naujas mišias. Po visko choras atėjo i kle- boniją ir ten padainavo la- bai gražiai: "Ad multos annos", "Ko liudi, putinė- li", "Lietuvos grožybė" ir Sosnauskio "Karvelėli". Pastaroji daina išėjo pul- kiaučiai ir buvo atkirtota keliis sykus.

Vėliau pasvykinti naujo kunigo atvyko kun. J. In- čiura iš Wanamie ir J. Ka- snakaitis iš Freeland'o.

Ilgiausių metų jaunam ku- nigėliui!

Sumą laikė naujai įšven- tintas kun. S. Struckus. Bu- vo tai kaip ir pirmicijos. Ceremonijose dalyvavo apart vietinio klebono, kun. A. Kaupo, dar kilerikas B. Paukštis. Per offertorium ir gi pagriežta ant smulko. Bažnytinis choras tą dieną atsilėmė nepaprastai gra- žiu giedojimu. Pagiedota, vadovaujant vargonininkui J. Čižauskui, naujas mišias. Po visko choras atėjo i kle- boniją ir ten padainavo la- bai gražiai: "Ad multos annos", "Ko liudi, putinė- li", "Lietuvos grožybė" ir Sosnauskio "Karvelėli". Pastaroji daina išėjo pul- kiaučiai ir buvo atkirtota keliis sykus.

Vėliau pasvykinti naujo kunigo atvyko kun. J. In- čiura iš Wanamie ir J. Ka- snakaitis iš Freeland'o.

Ilgiausių metų jaunam ku- nigėliui!

Sumą laikė naujai įšven- tintas kun. S. Struckus. Bu- vo tai kaip ir pirmicijos. Ceremonijose dalyvavo apart vietinio klebono, kun. A. Kaupo, dar kilerikas B. Paukštis. Per offertorium ir gi pagriežta ant smulko. Bažnytinis choras tą dieną atsilėmė nepaprastai gra- žiu giedojimu. Pagiedota, vadovaujant vargonininkui J. Čižauskui, naujas mišias. Po visko choras atėjo i kle- boniją ir ten padainavo la- bai gražiai: "Ad multos annos", "Ko liudi, putinė- li", "Lietuvos grožybė" ir Sosnauskio "Karvelėli". Pastaroji daina išėjo pul- kiaučiai ir buvo atkirtota keliis sykus.

Vėliau pasvykinti naujo kunigo atvyko kun. J. In- čiura iš Wanamie ir J. Ka- snakaitis iš Freeland'o.

Ilgiausių metų jaunam ku- nigėliui!

Sumą laikė naujai įšven- tintas kun. S. Struckus. Bu- vo tai kaip ir pirmicijos. Ceremonijose dalyvavo apart vietinio klebono, kun. A. Kaupo, dar kilerikas B. Paukštis. Per offertorium ir gi pagriežta ant smulko. Bažnytinis choras tą dieną atsilėmė nepaprastai gra- žiu giedojimu. Pagiedota, vadovaujant vargonininkui J. Čižauskui, naujas mišias. Po visko choras atėjo i kle- boniją ir ten padainavo la- bai gražiai: "Ad multos annos", "Ko liudi, putinė- li", "Lietuvos grožybė" ir Sosnauskio "Karvelėli". Pastaroji daina išėjo pul- kiaučiai ir buvo atkirtota keliis sykus.

Vėliau pasvykinti naujo kunigo atvyko kun. J. In- čiura iš Wanamie ir J. Ka- snakaitis iš Freeland'o.

Ilgiausių metų jaunam ku- nigėliui!

Sumą laikė naujai įšven- tintas kun. S. Struckus. Bu- vo tai kaip ir pirmicijos. Ceremonijose dalyvavo apart vietinio klebono, kun. A. Kaupo, dar kilerikas B. Paukštis. Per offertorium ir gi pagriežta ant smulko. Bažnytinis choras tą dieną atsilėmė nepaprastai gra- žiu giedojimu. Pagiedota, vadovaujant vargonininkui J. Čižauskui, naujas mišias. Po visko choras atėjo i kle- boniją ir ten padainavo la- bai gražiai: "Ad multos annos", "Ko liudi, putinė- li", "Lietuvos grožybė" ir Sosnauskio "Karvelėli". Pastaroji daina išėjo pul- kiaučiai ir buvo atkirtota keliis sykus.

Vėliau pasvykinti naujo kunigo atvyko kun. J. In- čiura iš Wanamie ir J. Ka- snakaitis iš Freeland'o.

Ilgiausių metų jaunam ku- nigėliui!

Sumą laikė naujai įšven- tintas kun. S. Struckus. Bu- vo tai kaip ir pirmicijos. Ceremonijose dalyvavo apart vietinio klebono, kun. A. Kaupo, dar kilerikas B. Paukštis. Per offertorium ir gi pagriežta ant smulko. Bažnytinis choras tą dieną atsilėmė nepaprastai gra- žiu giedojimu. Pagiedota, vadovaujant vargonininkui J. Čižauskui, naujas mišias. Po visko choras atėjo i kle- boniją ir ten padainavo la- bai gražiai: "Ad multos annos", "Ko liudi, putinė- li", "Lietuvos grožybė" ir Sosnauskio "Karvelėli". Pastaroji daina išėjo pul- kiaučiai ir buvo atkirtota keliis sykus.

paguldę ant bėgių, rengen- per juos važiuoti. Bet i lai- ka atėjęs policistas paguld- tus atimė ir suareštavo; ta- syk nenia žmonių išsiskir- tė. Paskui pasirodė, jog vi- sa Goldbergo šeima buvo taip išmėdėjusi, kad laukė jau mirties.

Katalikiškųjų Girininkų Konvencija.

Cleveland, Ohio. Čia pra- sidėjo metinė konvencija "katalikiškos girininkų or- ganizacijos", kuri apima katalikus Jungtinių valstijų ir Kanados. Suvažiavo su viršum du tūkstančiai dele- gatų. Konvencija traukė visą savaitę. Šiton organ- izacijon priguli ir tulas li- tuvių skaitlius.

Girių Gaisrai.

San Bernardino Cal. Šv. Bernardino kalnuose girių gaisrai platin

DRAUGAS

(THE FRIEND)

„Lietuvių Draugas“

„Amerikos Lietuvių Katalikų Reikšmas“

— Organas S. L. R. E. A. —

— Heina iš Wilkes-Barre, Pa., kas ketvirtadienis.

A. L. R. E. K. Sąjunga — Leidėjas.

Kun. A. Kaupas — Redaktorius
U. Augulė — Užkaldėtoja.

Viaus korespondencijas ir kitas rašius reikia siųsti pas

Rev. A. Kaupas,
94 Church St.,
Pittston, Pa.

Viaus pinigų, ar tai prenumeratės, ar tai už „draugus“ ar už korespondencijas ir t. t. reikia siųsti tik su antraštinėmis.

„DRAUGAS“

312 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Ar bus tai spausdinamas konstitucijos, ar plakatų, ar tikrųjų ar netiesių ir t. t. reikia siųsti tik su antraštinėmis.

„DRAUGAS“

312 E. Market St.,
WILKES-BARRE, PA.

Redakcija pasilieka sau teisę atsisakyti, trumpinti arba atmeti visus pranešimus rašius.

Laikas ir vieta rašyti taip pat patenka redakcijos.

Atsakinėjantys rašiusi turi būti iš anksto redaktoriaus išmokami.

Rašyti reikia tik ant vieno puslapio, paliekant plačią tarpus tarp eilučių. Popierius nėra ko galvoti, nes korespondentams ir bendradarbiams rašyti ant abiejų pusių, da-gi smulkiais rašais, redaktoriai labai dažnai priima perspaudinti atsiųstus rašius.

Norint, kad rašius būtų artimesnis numerijai, rankraščius reikia pristatyti spausdintu ne vėliau, kaip 8 valandą ryto antradienį (atrankinė).

REDAKCIJOS PASTABOS.

Iš Lietuvos ateina žinia, jog buvusias katalikų kunigas Boleslovas Šlomas priėmė Vilniuje pravoslaviją. Toks atsitikimas nebe pirmas katalikų bažnyčioje ir yra vaisium doros nustojo.

Kas yra Šlomas? — Štai trumpa jo gyvenimo istorija:

Gimė rytų Lietuvoje, gimnazijon ejo Mintaujoje, kur pramoko gerai vokiškai. Baigė Kauno seminariją, ir kamendoriavo žemalčių vyskupijoje. Budamas vikaru Goldsberge, tapo suspenduotas, bet kad apsiėmė važiuoti į Londoną, kur vietinis vyskupas reikalavo anuomet lietuvių kunigo, to nusprendė tapo nuo jo nuimta su sąlyga, jog svetur pataisy savo gyvenimą. Atvažiavęs į Londoną, Šlomas rado lietuvių besiorganizuojant sulyg socialistų mokslo.

Be ko, ir pati parapijė buvo socialistų rankose. Išėjo tat kova tarp kunigo ir socialistų už parapijos reikalus. Kova atsiliepė labai neigiamai į parapijos reikalus; da-gi Šlomas tapo įtaras, buk esąs pasisavinęs kiek tai parapijos pinigų. Apleidęs Londoną, Šl. atsi-rado Friburge, Šveicarijoje, kur sakėsi, bevažiudamas iš Anglijos į Šveicariją, susitokęs pakeliu Monte Carlo'je ir ten laimėjęs diktoką sumą pinigais, girdi, nežinas ką daryti: pirkties Lietuvoje dvarą ar mokyties universitetą. Tačiau nei dvaras ne-

tapo nupirktas nei universitetą mokslas pabaigtas. Šlomas atsirado Amerikoje ir apėmė lietuvių parapiją E. St. Louis, Ill. Ten, kiek girdėjomės, mokino žmones per pamokslus socializmo. Kaip ten buvo, taip buvo, bet už kiek laiko matome jį Brooklyne jau persikrikščijusį į B. Vytautą II-jį ir drauge su kunigaikščiu Menšikovu (kitas perkrikšta, nes Menšikovo tikroji pavardė buvo A. Jociis) apgaudinėjanti lengvatikius lietuvius. Tačiau apgaudinėjimai nesitęsė ilgai, nes Jociis atsidūrė netrukus kalėjime, o Šl. pabėgo į Kanadą. Montreal'yje Vytautui-Šlamiui prisidėjo nusiskusti barzdą ir usus ir griebties išnaujo kunigo amato. Prisiplakė jis ten prie lenkų ir lietuvių, bet kad negalėjo parodyti tikrų popierių, tapo atstatytas nuo dvasiškojo vadovo priedermių.

Susyk apie Šlamą nustota rašyti ir girdėti. Tik į Griškabūdžio parapiją atvažiavo koks tai p. Ruta ir nusipirko Karėrudės dvarelį. Ponas Ruta sakėsi esąs gimęs Anglijoje, bet daug važiavęs po visą ir atradęs, buk Lietuvoje esą geriausiai gyventi. Katalikams sakėsi esąs kataliku, protestonams — protestonu. Po kiek laiko vedė kokio tai Kauno pastoriaus dukterį ir, kaip žmonės kalbės, gavo net aštuonis tuksandžius kraido. Bet p. Ruta darbininkams algos nemokė davęs, da-gi galop net savo ekonomui nustojes mokėti už jo darbą. Tas tai ekonomas išdavęs p. Rutą vyriausybei. Pasirodė, jog p. Ruta — tai buvusis kunigas Boleslovas Šlomas ir turįs dar tris kitas pačias šalia paskutiniosios. Papuoles į teismo nagus, Šlomas pradėjo ieškoti pabaudos palengvinimo. Pirmutiniu prisilaikymu caro valdžiai buvo perėjimas į pravoslavų tikėjimą. Priėmęs pravoslaviją, buvusis kunigas gal dingęs, kaip kamfora ir po svetimu vardu varys... Azefov'o darbus. Juk panašių persimetėlių karjera paprastai baigiasi tuo, kad jie tampa kokios nors despotinės valdžios šni-pais ir išdavėjais! Tuo tarpu pirmiečiai nurodinės su pir-tu į Šlamą ir sakys žmo-nėms: žiūrėkite, kokie kunigai yra! — o jei tas pats Šlomas parašys kokią prieštiki-binę knygutę, lieps ją skaityti, sakdami: imk ir skaityk, nes jį rašė kunigas... Juk dar ligšiol žmo-nės nesidrovi dėti epiteto „kun.“ prie L. Jucevičiaus, T. O'Grady ir, atsprasant, Dembskio vardų!

Galia paklydėlių, nustoju-sių doros ir net padorumo pajautimų, bet dar gailiau-tų žmonių, kurie duosis ap-sigauti tiems paklydėliams.

Jonas Sekevičius aprašo „Vien. Liet.“, kaip atsirado „Šventakupizmas“. Buve-tai 1908 ar 1909 m. Brookly-ne. Koks tai A. Rinkevičius pasakojes vieną vakarą Pro-greso Ratalini apie Kristaus mokslą ir šiandieninę mūsų dvasiškiją. Kaikurius refe-rato vietos buvusios gan rie-biai apysventės, ir badai pats Rinkevičius pavadinęs-ta vakarą „Šventakupizmo apsakymu“. Nuo tos dienos visi Rink. draugai pradėjo jį vadinti šventakupriu, o vėliau ir šventakuprių tėvų, jo draugus—pasekėjus šven-takupriais. Kiek laiko šven-takupriai glaudėsi prie „Da-gio“, o dabar darbuojasi

„Liet.“, „Tėv.“ ir „V. Liet.“. Taip — pasak p. Sek. — atsirado šventakupriai. Jie atstovauja kairiųjų partijo-jai da elementai, kuriams yra nusibodę amžini šmeižimai dvasiškijos ir bažnyčios, kur-sai mato daug juokingų pu-sių pirmiečių eilėse ir nesibijo-tų juokingų pusių išro-dinėti viešai satiros formo-ję. Šventakupizmas yra re-akcija prieš laisvamanių, so-cijalistų, anarchistų ir kito-kųjų pirmiečių nešvarumus ir nesąžiningumus. Šventakuprių obalsiu — jei gerai suprantame tos naujos srovės dvasią — yra: „Neimk iš savo artimo aklies krislo, nematydamas savo akyje-rasto“. Kitaip tariant, pa-matyk, brolau, pirmiau savo paties ydas, o paskui galėsi pirštais badyti kitų žmonių silpnības... O gal šventakuprių obal-sis yra kitoks? Apie tai jie patis geriau žino. Mums vis dėlto rodosi, jog šventakup-izmas vaidina rolę naikino-tų savytarpių neapykantų partijos prieš partiją, išro-dydamas, jog ir viena, ir ki-ta ir trečia partija turi sa-voje tiek žmogiškų silpnibų, kad galima iš jų juok-ties, iki social, kaip iš kokių komedijantų. Šventakupiz-mo dėmė, mūsų nuomone, — tai nedoro noro trukumas, vadinasi, geli, bet tavo gėli-mas nėra nuodingas. Jeigu pats igeltasis po kiek laiko mato savo klaidą ir pats iš-jos juokiasi — tai juk tat ir yra humoristikos siekis! Prie to siekio — tokia bent yra šitų žodžių rašytojo nuo-monė — artinasi šventakup-riai. Kokia jų bus tolesnė ateitis?... Na, užtenka pa-sakyti, jog satiroje reikia druskos ir pipirų, bet reikia padaryti taip, kad ta druska ir pipirus valgytų pats ap-rašomas žmogus, o ne taip, kad iš šalies žiurintis juok-tųsi ir gamintų savyje ne-apykantą druską ir pipirus valgančiojo... Ar ne taip?

Netoli nuo Delaware, Md., yra vietelė vardu Arden. Ten gyvuoja vienos duklės (single-tax) kolonija, įsteigta kokio tai p. Ste-phens'o. Kolonistai gyvena laisvai ir laiko laisvus susi-rinkimus, kuriuose bent kas gali išreikšti savo nuomones. Bet pasitaikė taip, kad vieną kartą anarchistui George Brown'ui tapo atimtas bal-sas. Tad Brown pakėlė truksmą, už ką tapo netik išmestas iš salės, bet dar įteiktas į policijos rankas. Paskui teismas pasmerkė neromų anarchistą kalėjim-an prie sunkaus darbo pen-kioms dienoms už tvarkos ardymą. Brown pasiryžo ne-dovanoti Arden'o kolonis-tams. Tai-gi, išėjęs iš kalėj-i-mo, apreiškė, kad ims nagan kolonistus, jei šie nedėdies-niais žais žaislus ir pardavi-nės „ice cream'ą“. Kolonis-tai Brown'o grąsmy neisi-gando. Todėl 1 rugpjūčio vienuolia kolonistų tapo suimta už peržengimą „mė-linųjų įstatymų“ (kad ne-dėdieniais užginta žaisti ir užsiimti pirklyba) ir nuves-ta pas teisėją. Tarp suimtu-jų buvo ir žinomas „Pelkio“ autorius Upton Sinclair. Ap-skystieji prisipažino prie-kaltybės ir tapo nuhausti 4 dol. kiekvienas. Kadangi nei vienas jų nenorėjo mokėti koros, tai tapo pasodinti aštuoniolikai valandų kalė-jiman. Sinclair'ui ir kitiems minkštadėmams darbinin-

kų užtarytojams prisiėjo septynias valandas vėžioti akmenis į malyklą ir pernak-voti dvokiančiame kambary-jė. Sinclair visą laiką kalė-jime nieko nevalgė, nes bi-jojosi, kad gaus džiova, ir nieko negėrė, nes bijojosi gauti tify, ir nemiegojo, nes prasikaltėliai labai knarkė ir kriokė — bet vis dėlto su-gėbėjo parašyti eiles apie „žmones gyvulius“. Apie kalėjimą ketina parašyti il-goką straipsnį, už kurį, žino-ma, gaus diktoką sumą pi-nigų. Ne čia dar galas. Up-ton Sinclair žada apskelbti karę prieš visus, žaidžian-čius šventadėniškus kokius nors žaislus: golfą, tenis'ą, ir k. — tegul mat žmonės iš-vesta, kokie tie „mėlinieji įstatymai“ yra kvaili!

Taip tatau noliausieji da-bartinės tvarkos griovėjai, kuomet susipyksta tarp sa-vęs, šaukiasi šiosios tvarkos palaikytojų teismų ir kiša vienas kitą kalėjiman. Žmo-nės vis pasilieka žmonėmis, nepaisant į tai, kokias idė-jas kas skelbia ir kokius au-gštai skambančius žodžius kas vartoja. Žiurint iš doriš-kosios pusės, nėra jokio skirtumo tarp anarchisto Brown'o ir socialisto Sin-clair'o.

„Saulė“ perspaudino iš „Rygos Naujienų“ nežinia kokiems galams vienašali-ką, neteisingą ir pilną už-gauliojimų straipsnį apie mariavitus. „R. N.“, iš eti-kos pusės žiurint, stovi žė-miau net už Amerikos „Ke-leivį“. P. Bačkausko orga-nas vargiai drįstų perspauz-dinėti „Keleivio“ šmeiži-mus. Kam-gi perspaudino nesąžiningą ir pilną piktų norų informaciją iš laikraš-čio, kurį p. Jakavičius lei-džia Rygoje katalikų bažny-čios ir lietuvių raštijos pa-žeminimui? „Saulės“ skai-tytojams patartumime per-skaityti knygutę vardu „Kazlavitų sekta“, kurioje ras daug teisingesnes žinias apie mariavitus.

Dėl kunigų Tumo ir Olšauskio atvažiavimo.

Kažinkas Chicagoje pa-leido paskalą, buk kunigai: J. Tumas ir K. Olšauskas yra suspenduoti ir renka pi-nigus ne „Saulės“ namams pastatyti, bet sau. Laikome reikalingu paaiškinti, jog toji paskala neparemta jo-kiais faktais. Visi surinkti pinigai eis pastatymui na-mų kauniškės švietimo drau-gijos „Saulės“.

Redakcija.

VISUOTINASAI SAULI-NINKŲ SUSIRINKI-MAS.

Šisai visuotinasai švieti-mo draugijos „Saulės“ susi-rinkimas, įvykęs vasario 8 d. 11 val. ryto Kaune Til-damans teatro salėje, yra še-s-tasai iš eilės. Pirmąjan po-sėdin, prieš piet, atvyko arti-simto narių ir kiek tiek sve-čių. Antrąjan posėdin, po pietų, atvyko jau apie 300 žmonių, nes ir laiko po pietų radosi daugiau, ir patraukė plačiai Kaune žinomos „Saulės“ Mokytojų Kursų lietu-vių kalbos mokytojos p. So-fijos Kymantaitės-Čiurlia-nienės užsakyta paskaita: „Vakary Europos naujosios mokyklos“.

Tarybos žino sykiu ejo daug ramiau ir linksniau.

Prie to prisidėjo du veiks-niu.

1) Didelis sugebėjimas kun. Staugačio, „Vadovo“ redaktoriaus, viso susirinki-mo tam sykiui išrinkto pir-mininkauti.

2) Linksmos žinios, ku-rias, posėdį atidarydamas, paskelbė gerb. „Saulės“ pir-mininkas kun. Kastantinas Olšauskis.

Per ištisus metus lietuvių buvo baimėje, ar išliks ta vieningai Kauno gub. švieti-mo draugija „Saulė“; ar patvirtis jos įstatus senatas, ar leis švietimo ministerija atidengti privatinės mokyk-las ir t. t. Daug padirbėta „Saulės“ centro valdybos; keletą kartų važiuota depu-tacijos į ministeriją, dar daž-niau važinėta paties pirmi-ninko kun. Olšauskio. Aiš-ku buvo, kad ne jo rūpestin-gumas, ne jo tikrai žemaitiš-kas užsiuptymas, ne jo ap-sukrumas ir tikra gudrybė,

— Lietuva būtų jau nebetu-rėjusi privatinį savo mo-kyklų; arba jei ir būtų gavu-si, tai tokias, kokių jokino būdu nebutų galėjusi priim-ti. Tad ir gerb. Pirmininkui pasiprašius paliusuoti jį, nenkęs sveikatos, nuvargusi ir su-nervinusi, nuo pirmi-ninkystės, visi vienu balsu baimingai sužuko, šaukė ir prašė, kad to nedarytų, nes šiuo laiku neturime nė vieno žmogaus, kurs būtų vertas jį, kun. Olšauskį, atstoti. Vy-riausieji centro valdybos na-riai buvo taip-pat prašomi pasilikti valdyboje ir per ateinančius metus.

Tvarkiai ir labai nenuo-bodžiai taranties, padaryta štai kokie nusprendimai.

1) Išleisti 1912 metams „Saulės“ kalendorių, ski-riamą Lietuvos jaunuome-nėi. Kalendorinę dalį galima bus paimti bendrą su šv. Ka-zimiero ir Blaivininkų drau-gijų kalendoriais. Tai atsi-eis nebrangiai. Pridėti an-trąją dalį — smulkiai išseman-čią „Saulės“ veikimo sričių apyskaitą su visomis į „Saulę“ ką nors bendro tu-rinčiomis informacijomis. Tą dalį prirengs pati Centro Valdyba. Literatinė dalis su redaguoti pavesta kun. J. Tumui.

Jo jau kai-kas padaryta. Antruoju Kalendoriaus re-dakcijos nariu išsitrinkta p. Sofija Čiurlionienė, kurios maloniai sutikta. Ši litera-tiškoji dalis padalyta į tris skyrius: 1. Jaunuomenės eti-ką—išminčių nuomones ir aforizmai; 2. Dailioji litera-tūra: trumpi vaizdeliai, mo-nologai, eilutės, turinčios dailės vertę ir paliečiančios jaunuomenės dalykus, jos siela. To skyriaus sudaryti ketinama kviesti patis praš-matinieji mūsų dailininkai-literatai ir tikimasi, kad nei vienas neatsisakys duoti ko-kį dailę kvėpiantį mažmožė-lį. 3. Praktikos skyrius: trumpi iliustruoti patari-mai: apie keliones po tėvy-nę, apie sportus, slojdą ir savo krašto gamtos tyrima-darymą botanikų, ento-mologų ir k. rinkinių. Jau gauta keletas pasižadė-jimų. Ir kiti kviečiama, pa-galvojus, maloniai išreikšti savo pritarimą Kalendo-rius Redaktoriui kun. Tu-mui, kurio adresas veikiai bus paduotas, arba antrajam Redaktoriui p. Sofijai Čiurlionienei (Kaunas, D. Sad-ovaja No. 40). Tikimasi, kad šis „Saulės“ Kalendorius mielai bus priimtas Lietuvos jaunuomenės.

2. Nuolatinis „Saulės“ dalykų skelbėjų lietuvių

laikraščiuose išrinkta kun. Pr. Turauskis.

3. Aukoms rinkti išrinkta tam tikras komitetas: kun. Turauskis iš Kauno, Civins-kis iš Kauno, Civinskis iš Seinų, Bikinas iš Rygos ir p. p.: Lebkaušienė ir Vait-kevičius.

4. Į „Saulės“ mokyklų programą, kiek galima, t. y. kiek tik laiko užtenka, in-traukti mokslo apie alkoholi-ą, gijimą, slojdą, gerą el-gimąsi, adresavimą laisvų ir t. t. Tiems ir kitiems peda-gogijos dalykams apspręsti išrinkta tam tikra peda-gogų komisija: p. p. Vokietai-tis, Poderys, Stanelytė, Ur-bonas ir vienas Centro val-dybos narys.

5. „Saulės“ Centro Val-dyba susirinkimas ingaliojo rūpintis, kad Kauno vidu-rinės mokyklos turėtų nuo-latinius lietuvių kalbos mo-kytojus, t. y. surasti žmones ir lėšas jiems pamokėti.

6. Ypačiai svarbus buvo visuotinio susirinkimo nu-tarimas — pasistatyti na-mus „Saulės“ kursams, in-ternauti ir t. t. Šis sumany-mas buvo kasmetai skelbia-mas, bet vis rašdavo daugiau priešininkų, neg pritarėjų. Šiomet priešingai — rado daugiau pritarėjų. Išreikšta nuomonė, kad labai norint tai įvykinti kelioms dešim-timis žmonių, nebus tai ne-galimas daiktas — surinkti apie 100 tukstančių, ilgai ne-laukiant, patarta tuojau kai-ką sumesti (ir sumesta tre-jetas šimtų), o kitiems pasi-žadėti kasmetai mokėti pe-kiek nors, kol „Saulės“ na-mai Kaune nebus pastatyti. Ir pažadėta jau keletas šim-tų. Kiti pažadėjimus priima ir tai padaryti prašo Centro Valdyba. Įjudinus kuni-gus, laudį, aukų užtektų ir Lietuvių Mokslo ir Dailės draugijų namams, ir „Saulės“ namams. Imkime tik rinkti.

Tąjį sumanyimą padavė Mokytojų Kursų vedėjas p. Vokietaitis ir jo reikalingu-mą prirodė, paduodamas la-bai smulkiai ir tvarkiai su-rašytą Kursų apyskaitą. Iš-traukas iš jų paduosime vė-liau. Gražus rinkinių peda-gogų veikimas buvo aiškus. Tad susirinkimas trukšmū-gai garbino p. Vedėją Vo-kietaitį ir jo padėjėjus.

Indomi pelnų ir išlaidžių apyskaita „Saulės“ Centro Valdybos.

PAJAMOS.

Narių mokesnių ir au-
kų 4005 r. 14 k.
Nuosimė, ir skyrių isto-
jamųjų 256r. 30k.
Mokesnių prireng. kur-
sų 4923 r. 50 k.
Už mokslą ir užlaikymą
mokinių ir kursis-
čių 1252 r. 50 k.
Mok. už lank. Buchal-
terijos Kursų 450 r. —
Mokiniai 1-kl. mokyk-
los 181 r. 15 k.
Ukio pelnas 97 r. —
Paskola 77 r. —
Nuos. nuo kapitolo 60r. 76 k.
Pereinamosios su-
mos 1227 r. —
Iš viso gauta 22.530 r. 35 k.

IŠLAIDŽIAI.

Pereitų metų defic-i-tas 276 r. 67 k.
2-kl. mokykla ir ben-dras butas, neska-i-tant malkų ir na-mo samdymo 10,046 r. 23k.
Parein. sumos 1227 r.
Priren. kursams 6735 r. 42k.
1-kl. mokyklai 942 r. 71 k.
Buchalterijos kur-
sams 1/2 m. 311 r. 32 k.

Rankų darbas 1/2 m. 247 r. 10 k.
Šandų mokyklai 1826 r. 98k.
Kelionės, tar-nams 410 r. 75 k.
Remontui 212 r. 30 k.
Raštinėi 186 r. 70 k.
Malkoms 751 r. 40 k.
Netikėti išlaidžiai 98 r. 28 k.

Iš viso 23.272 r. 86 k.
Nepritekliaus 592 r. 51 k.
Kitiems metams sumesta:
Pajamų 21,480 r.
Išlaidžių 22,452 r. 51 k.
Nepritekliaus lau-kama 1472 r. 51 k.

KUNIGAI: J. TUMAS IR K. OLŠAUSKAS CHI-CAGOJE.

(Nuo. Red. Paliekame iš-reikštą šia nuomones au-toriaus atsakomybę).

Turbut visus Amerikos lietuvius aplėkė žinia, kad kun. Tumas ir kun. Olšauskas, išrinkti visuotiniojo „Saulės“ Draugijos susi-rinkimu Kaune į užnari š-tan kraštan rinkti aukas jo-sios reikšmės (namų staty-mui), jau yra atvykę į Chi-cago. — Chicago lietuvių labai apsidžiaugė atsilanky-mu taip garlių vyrų, savo tautiečių, karštų patrijotų, visuomenės veikėjų, tikėda-miesi išgrįsti ne vieną gerą, meilų, pamokinantį žodį apie tėvynę, jos padėjimą, brolių — seserų tenai pasilikusiu-jų vargus, jųjų klotį ir ne-pasavedimus, tikėdamiesi pastiprinimo tėviniškos dvasios ir paskatinimo prie vienybės, susipratimo ir t. t.

Nieko nelaukiant sureng-ta keletas susirinkimų—pa-sikalbėjimų. Paskirtose vie-tose ir paskirti laiku pilna žmonių... Gausiai pradėjo plaukti aukos. Vienoje tik-tai Visų Šventų parapijoje surinkta apie 407 dol. Kle-bonas tos parapijos vienas paaukavo 100 dol.; viso tad 500 dolerių suriškum. Ge-ras tai ženklas... gausi tai auka. Matyti iš to, kad ame-ricdiečiai lietuvių nėra dar labai atšalę tėvynės meilėje, kad atjaudė tėvynės reika-lus, apsvietos stoka, tatali aukauja „Saulę“ kas kiek gali; nes žino, kad ji turi apšviesti Lietuvą savo spinduliais, sušildyti ją savo šiluma... Matyti taippat, kad Amerikos lietuvių nėra taip jau, kaip kalbama, at-šalę tikėjime, nes nesigali katalikiškai organizacijai kviečiami uždirbti centų, nes mato, kad jį yra vedams ant doros ir katalikų dvasios pagrindų prie išganingų, kil-nus tikslo — Lietuvos, mu-sų brangiausios tėvynės apšvietimo. Svečių—nebuve-lių vardai skamba po visą Chicago it varpas, prima-mi visų su didžiausiu entu-zijasmu... Koki įspūdį padarė sve-čiams—nebuvečiams pirma-sis apsilankymas šioje liuosybės šalyje, pirma-sis susitikimas su luo-sybės dvasios prisigėrusia suvo tautiečių minia, pir-ndeji dar neviešus ir neš-kišmingi priėmimai, neži-nia. Čia ne Lietuva, ne Ru-sija, ne Europa, bet Ameri-ka. Amerikos, abelai, žmo-nių nuomones, pažiūros, iš-tikimimai, dvasia skiriasi nuo Lietuvos, Rusijos bei Europos nuomonių, pažiūrų ir t. t. Šviečiai atvažiavus iš krašto, kur žmogaus jaus-mai, protas, dvasia, valia yra suvaržyta į kraštą, kur kiekvienas turi didesnę luo-sybę, gali veikti ką nori.

nuo raudonaušio, karščiau-
sio "cieiliko", ligi juodo il-
gaskvernio "atžagareivio",
nuo dešiniausio, ligi kairiau-
sio. (Čia kalbėtojas atsipra-
šo kun. Tumo ir kun. Alšaus-
ko, nes šiandien, sako, jiedu
nėsa "juodaskverniais", mat
buvo apsirėdę visai šviesiš-
kai, pilkais drabužiais). Vie-
nok, nežiurint į skirtumą tų
pažiūrų, anot to paties kal-
bėtojo galimas esąs ir reika-
lingas "bendras darbas" tė-
vynės labui.

Kun. J. Tumas tą patį pa-
tvirtino; jo adresas pilnai už-
ganėdinantis visiems susiė-
jimo siekiamas. Kaip socia-
listai, anarchistai, bedieviai,
taip ir "klerikalai", katali-
kai privalo dirbti išvien. **Ti-
kėjimas**, sako tas pats kun.
Tumas, **tai pašalinis dalykas,**
tai asmens dalykas (Didžiau-
sias rankų plojimas).

Kas žin pastarasis išsirei-
kimas kunigo veikėjo ir dar
neseniai apskelbto, nentsi-
menu kuriame "Vadovo"
numeryje, kaip katalikybės
apgynėjas, ar sutinka su tei-
sybe, su katalikų bažnyčios
principais, gyvenimo fak-
tais arba kad ir su sveiku
protavimu, ir ar ras sau jis
prielankumą platesnėj vi-
suomenėj, nes čia aiškiai yra
matomas pataikavimas lais-
vamaniams. Sulyg šiu žodžių
tėvynė vis vien kas tu ne-
būsi, ar bedievis, ar socia-
listas, ar kitokis, by tik bu-
tumei geras tautietis. Tikė-
jimas nėra viešas dalykas,
kuris reikalauja viešo, ben-
dro visų rupinimosi. Tikėji-
mas prie tėvynės organizmo
gali prigulėti, gali ne: aiškus
separatizmas. Todėl kun.
Tumas šaukia vien tik "Pa-
tria!" "Patria!"; ir toji Pa-
tria yra augščiau jo idea-
lu. Toki kun. Tumo deviza
labai patinka mūsų "pir-
meiviams", nes nustoju-
siems tikėjimo, atsisalinu-
siems nuo bažnyčios šaukti
"Deus et Patria" nepritin-
ka, nepadoru; juk taip tikrai
tešaukia "atžagareiviai".
Bet tiek to. Aš negvildensiu
čia tuo tarpu klausimo, ar
socialistai, anarchistai, lais-
vamaniai gali būti geras
tautietis, ar ne. Pažvelgki-
me dabar į patį susiejimą ir
susiejimo tikslą arčiau.

Kadangi susirinko žmo-
nių įvairių pažiūrų, na, tai
žinoma, neapsėjo labai ra-
miai: prie stalo buvo užtek-
tinai užgauliojimų svetimų
jausmų ir įsitikinimų. —
Viskas atsituvo "pirmėiviš-
kai". Svečiai—nebuvo čia
apsirėdę taip jau "pir-
meiviškai. Kalbos prasidė-
jo taip pat "pirmėiviš-
kai" nuo atsiliepiamo pir-
miau į dailiąją lytį, kurios,
nelaimė! buvo labai mažai,
visų susirinkusiųjų. Padai-
nuota pora duetų: ant galo
vietoje lietuvių himno už-
trauktas kvartetas: "Tu
mergele, aš tave karštai my-
lėjau ir mylėsiu..." ar ką
kitką. Per išsą vakarą ne-
buvo matyti rimtumo, visi
kaž ko lyg nusiminę, lyg bu-
tų stige drąsos. Ant veidų ne
buvo matyti tosios vieny-
bės, santarvės, pasirijimo
bendrai veikti. Kiekviena-
me žodyje, kiekviename pa-
sijudiniame matyti buvo dis-
sonansas. Pažymėtina taip
pat atvirumo stoka. Kalbos,
nežinia dėl ko, rodėsi šaltes,
nors žodžiai, sakiniai visp
graužus, turbūt, kad nepaėjo
iš širdies, ne iš įsitikini-
mo... Tankūs žvaizdinimai,
sąjūdiniai, raudonavimai, nedrąsūs
gestai — žodžiu, viskas lyg
butų buvę, o taip sau pro-
forma. Giliau, plačiau mąs-
tančiam, manau, tasis "pir-

meivis" pasveikinas arba
susirinkimas išreikšimui
garbės gerbiamesiems sve-
čiams ir noro neva bendrai
veikti arba kad ir patsai, gal
dar vienatinis savo ryšies
lietuvių visuomeninio gyve-
nimo istorijoje, pirmutinis
susiejimas, gilių įspūdžių
nepadarė.

Duokim, tasai "bendras"
darbas. Juk jis nėra niekuo-
mi pamatuotas, tušti, galima
sakyti, išsitarimai, daugiau
niekas. Nesuprantu, **kokių
budu** galima bendrai dirbti
ant tautiškojo dirvono tėvy-
nės labui, jeigu mus visus
skiria nuomonė. Kiekvienos
partijos bei partijėlės nu-
monė apie tėvynę yra kito-
kia, tėvynės reikalus kitaip
supranta ir savaip kiekvie-
na nori juosius aprūpinti.
Katalikas apie tėvynę ir tė-
vynės reikalus supratimą
turi tokį, bedievis arba socia-
listas kitokį, anarchistas vėl
kitokį; na, tai kaip dabar
bus? Katalikas darbuojasi
ant tautiškosios dirvos ne
pirmėiviškoj dvasioj, bet
katalikiškoj; tautiečiai ka-
talikai remia ir privalo rem-
ti "Saulės" draugijos reika-
lus, nes tai katalikiškai—
tautiškoji organizacija, nes
yra jau pripažinta, kad jo-
sios Lietuvoje veikimas tiks
lingas, tiesiu keliu vedamas.
Socialistai-gi ir kitokie lais-
vamaniai "Saulę" vadina
juoda, tamsinančia, nes yra
vedama daugiausiai kunigi-
jos rūpesčių ir triūsų ir ka-
talikiškoj dvasioj. Bedieviai
kad ir tie patys socialistai,
vėl nori, kad iš mokyklų bu-
tų išmestas religijos moky-
mas, kad jaunomene būtų
auklėjama jų dvasioj; ka-
talikai gi suvis priešingai.

Tatai gi pasakykite man
gerbiameji "bendro" veiki-
mo skelbėjai, kokių būdu ta
sai jūsų veikimas arba dar-
bas vykdinamas praktikon?
Kaip galima bendrai dirbti,
jeigu tarp mus minėtųjų da-
lykų supratime ir vykdi-
me yra didelis priešingum-
as? Atsiminkite, kad mes
nenorime vien tik tai Lietu-
vos, bet mes norime **Katali-
kiškosios, tikinčiosios Lietu-
vos**. Visos mūsų pastangos
yra atkreiptos taip, kad taji
savo troškimą atsiekus. Vi-
sų pirma ant širdies mums
guli siela ir sielos išgany-
mas, paskui kūnas, joje ge-
rovė ir laimė; pirma Dievas
kaipo paskutinis žemiško-
sios mūsų pasiuntenybės tik-
slas, paskiau tikrai tėvynė
kaipo antrinis tikslas. Mūsų
gyvenimo ir veikimo deviza
yra ne Patria—Tėvynė tik-
tai, bet Deus et Patria! —
Dievas ir Tėvynė! Mums ne
vis viena, į ką kas tiki ir ko-
kių kas yra pažiūrų; mūsų
sielai ir širdžiai artimiaus-
ias, brangiausias yra tasai,
kuris kaip ir mes yra Rymo
bažnyčios sąnariu ir tikru
Kristaus mokslo pasekėju.
Mes kovojame ir kovosime
iki galo su taisiais, kurie su
mumis kovoja pakol nepri-
pažins mūsų teisybės teisy-
bės!

**Mes norime bendrai veik-
ti netiktai Kristaus vinyne,
bet sykiu ir ant tėvynaini-
škojo dirvono vien su taisiais,
kurie jau yra vienodų su
mumis pažiūrų, vienokios su
mumis nuomonės apie tėvy-
nės reikalus, taip jau ir apie
josios esenciją; mes pagalios
norime bendrai dirbti su tai-
siais, kurie vienaip supranta
patį bendro veikimo tikslą!**
K. R.

P. S. Prakilnus yra kunig-
go J. Tumo ir kun. Alšausko
atvažiavimo į Ameriką tiks-
las — kuodaugiausiai su-

rinkti aukų švietimo reika-
lams arba geriau pasakius
"Saulės" draugijai Kaune,
kuri taisiais reikalais užsi-
ma. Kaip visiems žinoma,
"Saulė" daug jau yra nu-
veikusi: įsteigė nemažai mo-
kyklų, mokyklėlių, "Saulės"
kursai jau daug pagamino
dorų mokytojų, kurie plati-
na su didžiausiu pasisekimu
Lietuvoje apšvietimą. Lais-
vamaniai "Saulė" daro vi-
sokius užmetinėjimus, nori
josios darbą sutramdyti, su-
taip pat panašiai ir rusų
valdžia darė visokias kliū-
tis, varžymus, tačiau, ačiū,
gabiam veikėjui, kunigui—
patrijotui Kast. Alšauskui,
ji vis smarkiau plėtojas.
"Saulė" jau tiek turi viso-
kių švietimo įstaigų, kad,
norint į vieną vietą visos su-
tilptų, būtinai reikia namo
už kokių 100.000 rublių. To
dėl tuodu kunigų, kaipo veiki-
kliausiu, ir išrinkta rinkti
aukų tokių namų pastatyti-
nimui.

Mieli broliai ir seseris!
aukokime tiems reika-
lams, kiek kas galime. Tuod-
u delegatu aplankys maž-
daug visas didesnes lietuvių
kolonijas. Chicago lietuviai
vienai sumetė daugiau kaip
du tūkstančių dolerių. Be-
veik visi kunigai davė po
100 dolerių. Kun. Petraitis
aprašė "Saulė" net savo
astronomiškąją observato-
riją už 8.000 dolerių. Ne-
klausykite, jeigu kas saky-
tų, kad tai išnaudotojai, kad
renka kokiems žemos vertės
dalykams. Ne! Mūsų tos au-
kos eis prakliniausiam daly-
kui — mūsų brangiausios
tėvynės—Lietuvos apšvieti-
mui.

Viršui buvau palietęs
kun. Tumo asmenį, paro-
džiau jo netaktiškumą, bet
tasis netaktiškumas palieka
netaktiškumu. Lietuvių vi-
suomenė privalo tai gerai į-
sidėmėti.
K. R.

**Siuomi pranešame visiems
ir mes atspaudame išnaudo-
jimą TRUMPA KATEKIZMA,
taigi kurie pirmiau reikala-
vote, tai dabar gausite gauti.**
10 centų egzemplioris.

"Draugas", 314 E. Market str.,
Wilkes-Barre, Pa.

Sus. Liet. R.-K. A. Reikalai.

KODEL MŪS TYLIME?

Nors jau praėjo pora mė-
nesių nuo 26-to S. L. R. K.
A. seimo, bet da neteko pa-
tėmyti organe nei vieno
straipsnio, kuris maž-daug
žadintų prie darbo mūsų or-
ganizacijos geresnius vei-
kėjus. Tiesa, kartais mes
rašome, rašome net per daug,
bet tik tada, kaip mūsų ap-
kalbamas dalykas jau yra
veikiamas, ir nuveiktas, ar-
ba kada užėina epidemija
ginčų, ir tai daugiau asme-
niškų, negu visuomeniškų.
Toksai rašymas ne tik kad
neatneša naudos, bet, prie-
šingai — blėdį. Nors pasta-
raisiais metais, pasidėkavo-
jant bešališkumui centro ko-
miteto, visoki ginčai ir
draug' su tuomi nemalonus
organizacijai pasekmės tapo
prašalinta, bet vis-gi mes
negalime sakyti, kad pas
mūsų jau viskas taip gerai,
kad geriau nereikia. Kiek-
vienos draugijos likimas pri-
guli nuo pačių narių; jeigu
nariai rupinasi savo draugi-
jos labu, ir kartas iš karto
ar tai žodžiu, ar raštu at-
kreipia kitų atidą, tokia
draugija auga, kaip skait-
liumi narių, taip ir finan-
siškai. Bet kur **dvasiška**
draugijos pusė neveikia, ten
sustoja visoks judėjimas, ir
draugija pasilieka žmogaus
nebylio pavidale. Išdalies, tą
galima pasakyti ir apie mu-
sų S. L. R. K. A. Daugiau-
siai yra kaltė užmetama
"Draugui", kuris būk "ma-
žai vietos suteikia S. L. R.
K. A. reikalams".

Bet, man rodos, kad visa
kaltė yra tai mūsų pačių S.
L. R. K. A. narių, nes mes
nesirūpiname pripildyti or-
gane S. L. R. K. A. skyrių.
Organa mes nusamdome
vien **kaipo laikraštį**, kuris
turi būti redaguojamas at-
sakančioje mūsų organizaci-
jai pakraipoje, bet mes ne-
nusamdome redaktorių, ku-
ris, užvadudamas mus, ra-
šytų S. L. R. K. A. reika-
luose, nes redaktorius tokias
jau privilegijas turi prie
Susiv., kaip ir kiekvienas
narys. Tik tada galima kal-
tinti redaktorių jeigu atme-
ta S. L. R. K. A. reikaluose

raštus, kartais ir gan' svar-
bius. Bet, iki šiam laikui, da
neteko patėmyti, kad "Drau-
gas" būtų atsakęs vietos S.
L. R. K. A. nariams, bei kuop-
ų nutarimams; kiekvienas
naudingas organizacijai raš-
telis buvo patalpintas nežiur-
rint, kad kartais budavo
"užvežta" ir pačiam "Drau-
gui" (nekurių kuopų nutari-
mai prieš 26-tą seimą). Nau-
dingiausi ir labiau pageidau-
jami Susiv. yra straipsniai
agitatyviški, t. y. nurodantys
S. L. R. K. A. naudingumą
ir raginantys visuomenę prie
prisirašymo. Man rodos, kad
S. L. R. K. A. labu daugiau-
siai turėtų rūpintis kuopų
viršaičiais.

Jeigu tad, kiekvienas kuo-
pos viršaitis (prezidentas bei
sekretorius) parašytų į or-
ganą tik po vieną straipsnį
metus, tai mums nereikėtų
girdėti užmetimų, kad
"Draugas" nesirūpina S. L.
R. K. A. reikalais. Straips-
niai turėtų būti ne keliantys
vaidus tarpe narių, bet su-
teikiantys skaitytojui norą
prigulėti prie S. L. R. K. A.

Kuopų viršaičiai! Suteiki-
te daugiau gyvumo organi-
zacijai žodžiais ar raštais, o
išvysite netolimoje ateityje
vaisius savo darbo!

M. P. Brazauskas.

Centro narių susirinkimas.

Rugpjūčio 7 d. Wilkes-Bar-
re atsituvo centro valdy-
bos susirinkimas. Visi cen-
tro nariai atvyko. Nutarta
išmokėti porą posmertinių;
nebepriminti aplikacijų be
parašų kuopos viršaičių. Kai
kurios kuopos atslundžia ap-
likacijas ir pinigus be savo
adreso ir jokio parašo. Tan-
kiausiai būs klaidų: nėsant pa-
rašo nei adreso nežinia į ką
kreiptis ir kas kaltas. Ir kiti
smulkesni reikalai sutvar-
kyta.

60 kuopa S. L. R. K. A.,
Bayonne, N. J., 18 d. rug-
pjūčio, 7-tą val. vakare ant
P. Klimo, naujosios salės, 57
Prospect ave., laikys "extra"
susirinkimą, ant kurio visi
kuopos nariai turi pributi.
Taipogi užkviečiami visi
draugai, prigulintieji ir no-
rintieji prisirašyti prie ren-
giamojo knygyno.

Komitetas.

Pilnųjų Blaivininkų Lietu- vių Amerikoje Blaivininkų Sąjungos trečiam- jam Seimui įnešimas.

1. Kadangi jokių labu ne-
gali būti teisinga apdraudi-
mo draugija, jei blaivininkai,
pilnieji ir daliniai, už-
lygią ir vienodą pomirtinę,
lygią ir vienodą pomirtinę,
kadangi mums lietuviams
užtenka vienos apdraudimo
draugijos, kuri yra tuo tar-
pu R. K. L. A. Susivienijima-
mas, nes visi blaivininkai,
norintieji pomirtinės, gali
pristoti Susivienijimui, mes,
žemiaus pasirašusieji, no-
rim, kad trečiasis Sąjungos
Seimas nutartų visai išmes-
ti pomirtinę, ir sugrąžinti lig
šiol centran prisijutus
pinigus visoms kuopoms,
arba viešai užklausti kuopų
ant ko tuos pinigus apversti.

2. Kad nutartų, idant cen-
tro valdyba visuomet būtų
renkama vien iš pilnųjų
blaivininkų; o atstovai Sei-
mu, jei bus nepilnieji blaiv-
vininkai, idant jie tikrai tuo-
met turėtų balsą, kuomet
bus svarstoma apie nepilnų-
jų blaivininkų reikalus.

3. Jei Seimas nenorėtų
pristoti ant šitų mūsų išlygų,
mes vis tiek nepristosim ant
to, kad du blaivybės laips-
niu pasiliktų po lygionis iš-
lygomis.

Sąjungos L. A. Blaivininkų
Dvasiškas Vadovas

Kun. P. Saprušaitis,
Pirm. Adomas Tučkus,
Vice-Prez. J. Kovas,
Sekr. Pranas Gunas,
Iždininkas J. Pranulis,

Pajieškojimai.

Kas galėtų suteikti žinią
apie Prancišką Žaliauskiutę,
po vyru Kukiene, Meldžiū
kreipties šiuo adresu:

Rev. S. Kučas,
1239a Ontario E.

Montreal, Canada.
Suteikiantis žinią apie ją
gaus \$5.00 dovanų.

Pajieškau

jauno vaikino vedimui krau-
tuvės, mokančio angliskai,
lenkiškai ir lietuviškai, dir-
busio nors vienus metus
krautuvė. Alga sulyg jo ga-
bumų. Atsiųskite į "Draugo"
Redakciją.

CHARLES DICKENS.
OLIVERIS TWISTAS.

Vertė JONAS KMITAS.

(Seka.)

Senis, kurs tada stovėjo pas ugnį, riekdamas duoną. Stares ta pasityčiojimą, atsigrižo ir nusikvatojo, lyg norėdamas parodyti, kad jisai žino, jog Oliveris tuoj' pabėgtų, jei tik galėtų.

— Gal norėtumai žinoti, ko tu ten eisi pas Sikesą, eh? — užklauso žydą, įsmeigęs į Oliverį savo akis.

Oliveris užkūjo, nes suprato, kad semas vagis skaito jo mintis, bet drąsiai pasakė, kad norėtų žinoti.

— Dėlko, kaip tau rodosi? — tyrinėjo Faginas, atremdamas jo klausimą.

— Aš nieko nežinau, tamista. — atsakė Oliveris.

— Ba! — tarė žydą, apsirėkęs, ir nusikreipęs nuo Oliverio, kurio veidas buvo tyrinėjęs atidžiai.

— Pulauski, kol pats Sikes tau pasakys.

Žydą matyt buvo labai suerzintas tuo, kad Oliveris neparodo jokio žingoldumo tame dalyke; bet išteisybės vaikiškas labai norėjo žinoti, tik sumišo nuo gudraus Fagino pažūrėjimo, ir nuo savo paties šikio tokio dailio protėjimo. — ir daugiau apie tai neklaušinėjo.

Jis nei neturėjo daugiau progos, nes žydą buvo labai surėkęs ir nešėkūsi iki vakarui. Vakare gi rengėsi išeiti.

— Gal žibint žvakę, — tarė žydą, padėjęs ją ant stalo. — Štai čia knyga, gali ją skaityti, kol neateis tavęs vesties. Labanakt!

— Labanakt! — atsakė tykliai Oliveris.

Žydą, eidamas pas duris, per petį žiūrėjo ant vaiko. Staiga jis sustojo ir pašaukė vaiką vardu.

Oliveris atsigrižo. Žydą pamojęs ant žvakės, liepė ją uždegti. Oliveris paklausė ir pastatęs ją ant stalo, pamatė, kaip žydą iš tamsaus kampo tėjosi į jį, drūčiai aurankes skruostus.

— Sergėkis, Oliveri! Sergėkis! — tarė senis, pagrimojęs jam ranka. — Jis šiurkštus žmogus ir jei sujūdysi jo kraują, tai jis kraują gal pralieti. Kas tau išpuls veikt, nesakyk nieko, ir daryk, ką jis liepė. Įsitėmyk!

Padėjęs drąsiai balsakirti ant pakutulinio žodžio, žydą palengva permainė savo susitraukusį veidą ant baisaus žypėjimo, ir linkterėjęs galvą, išėjo.

Seniui išėjus, Oliveris parėmė galvą ant rankų ir drėbančia širdžia perkrautinojė tik ką girdėtus žodžius. Jis ilgiau jis mąstijo apie žydą pasargą, juo mažiau suprato, ką ji reiškia. Jis negalėjo išrasti, kad nusitūnėjęs pas Sikes'ą, išleis kokios blogesnės pasekmės, kaip bebuvant čia, pas Faginą; ir ilgai pamąstęs nusprendė, kad jį išimkio atlikti kokią nors paprastą vagystę, kol neateis vaikas, geriau atsakantis tam tikslui. Jis per daug jau buvo pripratus prie kentėjimų ir per daug jau buvo užkietėjęs toj' vietoj, kur buvo laikomas, kad taip labai apgalvotai atsisakė permainingai.

Kelias minutes jis buvo pasikendęs mintyse; paskui sunkiai atsidusėjęs pataisė žvakę ir paėmęs knygą, kurią jam žydą paliko, pradėjo ją skaityti.

Įpradžių jis vartė lapus be atydos, bet užtikęs vieta, patraukusią jo žingeldama, jis bematant įkniubo į skaitymą.

Buvo tai istorija didelių kriminalistų; jos suteršti lapai nešiojo pirštų ženklus nuo tankaus vartojimo. Čia buvo aprašyti tokie baisūs nusidėjimai, kad apie juos beškaitant kraujas stingo gislėse. Buvo papasakota apie paslaptingas žmogžudystes, atliktas nušaliniai ant nelaukomo grėkelio; apie kumus, įmestas į gilią duobę ir šulinius, kurie negalėdami jų laukti, po daugelį metų išmėdavo ant viršaus; kas taip įbaugindavo žmogžudžius, jog jie patis prisipažindavo esant kaltais ir šaukėsi karčių, kad tik užbaigus sąžinės graužimus. Čia taipgi jis skaito apie žmones, kurie nekaldė begulint lovoje buvo gundomi baisyti savo mintis, kurios galutinai juos privandavo prie tokių kraugerinių darbų, kad juos pamėnėjęs, žmogaus dirkaniai traukosi ir sąnariai dreba. Baisūs tie aprašymai buvo taip teisingai ir gyvai perstatyti, kad net suteršti knygos puslapiai išrodė paraudonusiais nuo kraują; ir žodžiai ant jų parašyti, rodosi, garsiai skambėjo ausyse, tarytum juos kugėdėję mugabintųjų dušios.

Drebėdamas iš baimės, Oliveris užvožė knygą ir metė ją šalin. Paskui atsiklaupęs karštai meldėsi prie Dievo, kad jį apsaugotų nuo tokių baisių darbų; ir kad vėliau jis tuoj' numirtų, nekaip turėtų užaugti tokių baisių atlikimui. Išpaugė jo nusiramino ir jau šaltesniu, nors tykiu ir nusiminuotu balsu meldė Dievą, kad jį išgelbėtų nuo dabartinio pavojaus, ir jei galima, kad toks nallaitis vaikėlis, neturintis nei vieno mylinčio draugo, apsaugotų iš dangaus kokią nors pagalbą, tai kad toji ateitų dabar, kada jis vienas, visų aplėistas gyvena viduryje nuodėmių ir kaltibių.

Jau jis pabaigė savo maldą, bet vis dar buvo berymė ant rankų, kaip štai jį prikėlė netikėtas beldimas.

— Kas čia? — sušuko vaikas, greit pašokęs ir pamatęs žmogystą, stovinčią pas duris. — Kas ten yra?

— Aš, tikėtai aš, — atsakė drebantis balsas.

Oliveris pakėlė žvakę virš galvos ir pažūrėjo į duris. Tenai stovėjo Nancy.

— Pastatyk šviesą ant stalo, — tarė mergina užsiėmus. — Ji man duris in akis.

Oliveris patėmijo, kad jį buvo labai išbais, ir tykliai jos paklausė, ar neserga. Mergina puolė ant kėdės, atgriežus nuo jo veidą, ir laukė savo rankas, bet nieko neatsakė.

— Dieve man atleisk! — suriko ji po valandėlės. — Aš niekandis to nesitikėjau!

— Ar tu susitiki? — užklauso Oliveris. — Ar gal...

...dus kriokiantį balsą, sunkiai gaudė kvapą.

— Nancy! — suriko Oliveris. — Kas tau yra?

Mergina ėmė drąskyti savo drabužius ir trepsėti kojoms į grindis, bet finai susivaldžius, apsisupo skepeta ir sudrebėjo nuo šaltio.

Oliveris pamaisė ugnį. Prisislinkus su kede prie ugnies, ji pasidėjo valandėlę, tylėdama. Paskui pakėlė galvą ir apsidairė.

— Nežinau, kas man kartais užėina, — tarė ji, lyg taisydamas savo drabužius. — Turbūt dėlto, kad čia tokia troška, baisi stuba. Na, Nelly, brangus, ar tu pasirengęs?

— Ar man reiks su tavim eiti? — užklauso Oliveris.

— Taip, a' atėjau nuo Bill'o, — atsakė mergina. — Tu turi eiti su manim.

— Kam? — paklausė Oliveris, traukdamasis atgal.

— Kam! — atkartojė mergina, pakėlus akis ir tuoj' jas nukreipus, vos tik jos susitiko su Oliverio akimis.

— Oh! ne ant blogo.

— Aš tau netikiu, — atsakė Oliveris, kurs atsidėjęs į ją tėjosi.

— Kaip sau nori, — tarė mergina, mėginama nusi juokti. — Tai ant blogo.

Oliveris galėjo patėmyti, kad jis turi nekurią valdžią ant geresnių merginos jausmų; ir jau buvo besvarstęs, kaip čia sujūdinus jos gailestingumą, perstatant apvertinę savo padėjimą. Bet staiga per jo smegenis perėjo mintis, kad buvo dar tik vienuoliktą valandą ir daug žmonių tuo laiku vaikščiojo ant gatvių; iš jų gal rasis nors vienas, kurs intikės jo pasakai. Taip apsvartęs jis žengė pirmyn ir gana skubiai pasakė, kad yra pasirengęs.

Tas galvojimas ir jojo siekis neištruko nuo viešnios atydos. Jam pasakius, kad yra pasirengęs, mergina atsidėjusi į jį pažūrėjo ir jos akyse sušvito supratimas, kurs parodė, kad ji atminė viską, kas perėjo per jo mintį.

— Tylėk! — tarė mergina priėjus arčiau ir parodžius į duris. — Tu negali nieko padaryti. Aš labai norėjau tau patarauti, bet nieko iš to neišėjo. Tu apipainiotas iš visų pusių. Ir jei tu kada iš čia ištruksi, tai ne dabar.

Užgautas jos energija, Oliveris pažūrėjo į ją ir veidą didžia nuostaba. Išrodė, kad ji sako teisybę; jos veidas buvo išbales ir sujūdintas, ir ji net drebėjo iš rintumo.

— Jau sykį aš tave išgelbėjau nuo kankinimo, ir da išgelbėsiu, ir noriu gelbėti dabar, — tęsė ji garsiai toliau, — nes jei aš neapsilimėia tave tenai nuvesti, tai kiti butų su tavim daug šiurkštesni, nekaip aš. Prižadėjęs jiem, kad tu busi tykus ir lėtas; jei nepaklausysi, tai padarysi blėdį sau ir man; ir gal busi mano mirties priežastis. Žiūrėk! Šita viską aš jau dėl tavęs nukėniau, ir tas taip teisinga, kaip dabar Dievas mato, ką aš tau rodau.

Ji greitai parodė savo kaklą ir rankas, sudraskytas keliose vietose ir labai skubiai kalbėjo toliau.

— Atsimink tą! Ir neduok man daugiau už tave nukęsti, bent dabar. Jei galėčiau tave išgelbėti, tai aš tą padaryčiau, bet neturiu galybės. Jie tau nenori blėdies, ir ką lieps tau daryti, tai ne tavo kaltė. Tylėk. Žėdnas tavo žodis yra man smogiu. Duok man savo ranką. Skubink! Duok ranką!

Ji sugriebė ranką, kurią Oliveris instinktyviškai jai padavė, ir užputus žvakę, traukė jį paskui save žemyn. Duris tapo greit atdarytos kasžinkeno, pasislėpusio tamsoje; ir jiems išėjus, taippat greitai užsidarė. Karieta jau laukė. Tuo pačiu smarkumų, kurį parodė savo kalboje, mergina įsitraukė Oliverį į vidų ir užtraukė uždangas ant langų. Vėžėjas neklausė, kur važiuoti, bet suplakęs arkli, paleido jį kiek tik įkabino, nelandukdamas nei akimirkšnio.

Visu keliu mergina laikė Oliverį už rankos ir skverbė jam in ausis tuos pačius perserėjęmus ir pamokimus, kuriuos pirmiau buvo pasakius. Viskas tapo atlikta taip greit ir skubiai, kad vaikas vos spėjo atsiminti, kur yra, ir kaip čia pateko. Karieta tuosyk sustojo pas tuos pačius namus, kur žydą buvo atsilankęs pereitą naktį.

Per tą trumpą valandėlę Oliveris greit dirstelėjo ant tuščios gatvės ir šauksmas pagalbos jau kabėjo ant jo lūpų. Bet merginos balsas skambėjo jo ausyse. Ji tokiu sopuliu meldė jo atsiminti, kad jis neturėjo širdies surikti. Jam abejojant, proga dingo, nes jis atsidurė namuose, ir duris užsidarė.

— Eik šen! — tarė mergina, tik dabar paleidusi jo ranką. — Bill!

— Hallo! — atsakė Sikes, pasirodęs duryse su žvake. — Oh! tai geriausia šios dienos valanda. Eikit šen!

Tai buvo labai didelis pagyrimas ir labai širdingas užkietimas nuo ypotos su tokiu karštumu, kaip Sikes. Nancy, labai tuo užgandinta, širdingai jį pasveikino.

— Bulius akis nuėjo namon su Tamu, — tarė Sikes, įsileidęs juos į vidų. — Jis turi eiti į darbą.

— Tai gerai, — atsakė Nancy.

— Ar jis ramiai užsilaikė?

— Kaip avinėlis, — atsakė Nancy.

— Man smagu tai išgirsti, — tarė Sikes, pažūrėjęs šiurkščiai ant Oliverio, — dėl jo jaunios puolenos, nes ji butų nukentusi. Eik šen, mažiau: aš tau duosiu lekeiją, kurią turi išmokti tuojau.

Taip užkalbinęs naują savo augintinį, p. Sikes nu-traukė Oliverio mučę ir trenkė į kampą. Paskui paėmęs jį už peties, pats atsisėdo už stalo ir pastatė vaiką prieš save.

— Dabar pirmiausia: ar žinai, kas čia yra? — užklauso Sikes, paėmęs kišeninį pištalietį, kurs gulėjo ant stalo.

Oliveris atsakė, kad žina.

— Dabar žiūrėk, — tęsė Sikes toliau. — Čia parakas, čia kulkos, o čia mažas sklypas senos skrybėlės užkimšti vamzdiui.

Oliveris suniurnėjo, kad žino tuos daiktus; ir p. Sikes labai švariai ir didžia atyda prikimšo šaudyklę.

— Dabar jis prikimštas, — tarė Sikes, pabaigęs darbą.

— Ar tu žinai, kaip šis prikimštas? — atsakė Oliveris.

rankos ir pridėjęs vamzdį prie jo smilkinio taip arti, kad tas net dalytėjo, nuo ko vaikas neiškentė nekrutėlės, — jei mums išėjus laukan, tu išstarsi nors vieną žodį, išskyrus jei aš pats tave užkalbėsiu, tai šitas šūvis be jokios pasargos atsisirs tavo galvoje. Taigi, jei norėsi su kuo pasisėkėti, — sukalbėk pirmiau poterių.

Sudrutinimui savo žodžių, p. Sikes dirstelėjo labai švairiai ir tęsė toliau: — Kiek aš žinau, čia aplinkui nėra nei vieno, kurias perdang apie tave klausinėtų, kad ir tu to norėtum; taigi aš, po visų večių, nereikalauju huti ant avys rūpėsio, kad tave persergeti dėl tavo paties gero. Ar girdi?

Trumpai kalbant, tu nori pasakyt, — tarė Nancy; kalbėdama labai karštai ir biskį susiraukus ant Oliverio, kad jis gerai įsitėmytuos tuos žodžius, — kad jei jis tau priešsis tam darbą, kurį tu nori atlikti, tai tu sulaukysi jį nuo pasakų išovės jam į galvą; ir drisi su juo tą padaryti, kaip ir su daugeliu kitų šiame reikale pasielgi, — beveik kas mėnesis.

— Ot, taip, — patvirtino p. Sikes: — moters visados moka išdėstyti dalyką trumpais žodžiais, bene jei kada sutėska, nes tasys viską pratesia. Dabar, jam viską tą supratęs, turėsimė pavakarieniauti, kad šiek tiek prasuodus prieš pradėsiant.

Klausydama paliepimo, Nancy spardiai užtiesė stalą ir išėjus ant valandėlės, bematant sugrižo su užbazu porterio ir avies galva; kas davė progą p. Sikes'ui kelis syk meliiai pasitytioti. Teisybę pasakius, tsaai gerbiams tamista, gal padirgintas laukiančiu jo darbu, buvo pukiui upė. To prirodymui jis bejuokaudamas išgėrė visą alų iki lašui; ir laike ištisos vakarienės neištarė daugiau, kaip keturiadešimts keiksmų, pagal greitą apskaitymą. Vakarienei pasibaigus, — pigu suprasti, kad Oliveris neturėjo didelio edrumo, — p. Sikes išgėrė porą stiklų degtinės su vandeniu ir pargruvo ant lovos, paliepęs Onytel, kad prikelty lygiai kaip penkios, baisiai keikdamas ir grumdamas, jei to nepadarys. Oliveris, liepiant tai pačiai vyriausybei, nenusirėdęs atsigulė ant materaco, patiesto ant grindų. Mergina, pataisius ugnį, atsisėdo pas ją, pasirengus juos prikelty paskirtu laiku.

Oliveris ilgai neužmigo; vis lukuriavo, kad Nancy gal suras progą pakugždėti jam in ausį daugiau patarimų; bet mergina sėdėjo ir žiūrėjo in ugnį, visai nepasijūdindama, tik kelis kartus pakilo, kad užsuktų lampa. Nallėsa nuo lūkesčio ir liudėjimo, Oliveris atgalo užmigo.

Kada jis pabudo, tai stalias jau buvo užtiestas; ir Sikes kamšė visokius daiktus į kišenių viršutinių trinių, kurie buvo patiesti ant kėdės, o Nancy ruošėsi apie pusryčius. Dar nebuvo prašvito, nes žvakė vis da žibėjo, ir lauke buvo visiškai tamsu. Į langą barškino stambūs lašai lietaus, ir dangus buvo tamsus ir apsiniaukęs.

— Nagi! — užgriovė Sikes, Oliveriui pakilus; — pusė po penkių! Apsisuk greit, ba negausi pusryčių, nes jau vėlu.

Oliveris neilgai rengėsi ir šiek tiek papusrydėjęs, ant šiurkštaus Sikes'o klausimo atsakė, kad jau pasirengęs.

Nancy, vos dirstelėjo ant vaiko, užrišo jam po kaklu skepetaitę, Sikes gi davė jam ilgoką plosdį, užsimesti ant pečių. Taip apsirengęs, jis padavė vagiui savo ranką. Sikes grumdamas tik parodė jam šoniniam kišeniuije pištalietį, pagriebė drūčiai ištietą ranką ir atsiveikinęs su Nancy, išsivedė jį laukan.

Daėjęs iki durų, vaikas truputį atsigrižo, tikėdamasis sugauti Onytės akis. Bet ji jau sėdėjo ant pirmesnės savo vietos ir žiūrėjo in ugnį nekrutėdama.

XXI.

Žygis.

Buvo labai nelinksmas rytas, kada jie išėjo ant gatvės; putė vėjas ir smarkiai lijo; ir debesiai išrodė sunkūs ir lietingi. Nakties buta labai šlapios, nes ant kello susirinko didelės balos ir takai buvo perpilni. Ant dangaus jau rodėsi pirmoji nublankus šviesa; bet ji tik labiau regatį apsunokino, nekaip palinksmino. Nublankus ryto aušra tik darsk šviesą, kurią davė lamos, nei kiek daugiau neapšviesdamos šlapį stogą, nei apytamsės gatvės. Niekas dar nesirodė toj' muesto dalyje, nes langinės dar buvo uždarytos ir gatvės, kuriomis juoduėjo, buvo tykios ir tuščios.

Kada juodu pasuko į Bethnal Green kelią, diena jau gerokai pradėjo brėkšti. Daugelis lampa jau buvo užgesinta; keli vežimai iš kaimo nesparčiai rito Londono linkon. Šen ir ten karieta, visa aptaškyta purvynu, greitai pravažiavo pro šalį, o jos vėžėjas prasielkdamas uždrožė su rimbu nerangiam kaimiečiui, kurs pasukęs ne į tą koną sugaišino pribuvimą jo į miestą visa ketvirėla minutes. Smuklės, apšviestos gazu, jau buvo atidarytos. Ilgainiui ir kitos krautuvės pradėjo atsidarinėti ir keletas žmonių pasirodė ant kelio. Čia vilkosi išsiskirstę kuopelės darbininkų, einančių darban; čia vyrai ir moters su žuvų piltinėmis ant galvų; čia žėimėliai su daržovėmis, vežimai, prikrauti mėsos, moteriškos su pieno kibirais; ir kitokios rūšies žmonės, kurie skubinosi į miestą su visokiais valgymo ištekliais. Jiems artinanties prie miesto, triukšmas ir judėjimasėjo didyn, ir kada juodu traukė gatvėmis tarpu Shoreditch ir Smithfield, visas susiliejo į vieną tolyginį riksmą ir virbėjimą.

Jau prašvito kiek tik galėjo prašvisti — iki kitai nakties; ir dėl pusės Londono žmonių prasidėjo triukšmingas rytas.

Pasukęs į Sun street ir Crown street ir perėjęs per Finsbury Square, p. Sikes pakeliui į Chiswell, užklindė Barbican, iš ten perėjo į Lionlane, o paskui į Smithfield, iš kurios vietos buvo girdėti triukšmas ir atbalsai nesutinkančių šukavimų, kas viskas labai užėmė ir nustebi no Oliveri.

„Draugo“ Agentai.

Rev. J. Sutkaitis,
2112 Sarah st.,
Pittsburg, Pa.

K. Strumskas,
190 High st.,
Brooklyn, N. Y.

Juozas Mališauckas,
Forest City, Pa.

T. Kizlevič Box 167,
Minersville, Pa.

M. Karbauckas, 52 G. st.
So. Boston, Mass.

J. Mikutaitis,
1327 Rebecca st., S. S.
Allegheny, Pa.

J. Bartoševič,
4417 Marshfield ave.
Chicago, Ill.

M. Urbanavič, Box 83,
Thomas, W. V.

J. Antanaitis Box 22,
Swoyers, Pa.

J. Verslauckas,
65 Davidson st.,
Lowell, Mass.

Juozas Akevičius, P. O.
Silver Creek, Pa.

Vincas Stasavič,
349 Hamilton st.,
Grand Rapids, M.

Jonas Leipus,
1022 Bay st.,
Superior, Wis.

P. J. Miller,
Lithuanian Store,
Athol, Mass.

Pr. S. Karsonas,
2422 W. 69th st.,
Chicago, Ill.

St. Petruskevič,
223 E. 6th st.,
Mt. Carmel, Pa.

M. K. Petruskas,
415 Middle st.,
Kenosha, Wis.

A. Urbonavič,
329 River st.,
Plymouth, Pa.

Juozas Podukynas,
1338 So. Canal St.
Chicago, Ill.

Dcm. M. Andriulius,
65 Davidson st.
Lowell, Mass.

Ant. Tuškonis Box 116
Plymouth, Pa.

Julius Bukantas,
94 Blackstone st.,
Boston, Mass.

Jonas Ramanauckas,
135 Ames st.,
Brookton, Mass.

B. P. Miškinis,
Box 124, 36 Arthur
Montello, Mass.

F. B. Versocky,
257 So. 33rd st.,
So. Omaha, Neb.

Stanislovas J. Sabas,
Box 239, Lewiston,

Pr. F. Juškevič,
131 Jackson st.,
Lawrence, Mass.

Jonas Galeckas,
109 So. 3rd st.,
Brooklyn, N. Y.

Kun. A. Ežerskis,
5447 S. Wood st.,
Chicago, Ill.

Kazys Matukevič,
1742 Nay Ave.
Scranton, Pa.

Rugpjūčio 2 d. bažnytinė-
sulėje, No. 243 Roebling
Brooklyn, N. Y., atsili-
"Motinėles" metinis sei-
Seime prisirašė prie I.
skyrtaus kunigaikščių J. Mi-
J. Židaniūnų, M. Pan-
uskas, J. Inčura ir A.
odis; prie II-jo skyriaus:
K. Brusokas. Priimtos
papat dovanos nuo p. A.
atkauskos, kun. T. Regul-
o ir kun. A. Jarkos po 5
l. Viso seime į geležinį ka-
tolą įplaukė \$70.00, į bėga-
\$61.00.

Nutarta palikti stipendij-
moje 150 dol. metams
askvos universiteto stu-
dentui Pr. Dovydaičiui iki
jis nepašalys mokslo.
pažinta pašalpa sumoje
10 dol. Peterburgo konser-
vatorijos mokiniui St. Šim-
ui. A. Kulikauskui stipen-
dijos pripažinimas atidėtas
iki kito metų. P. A. J. Valan-
skaus ir kiti neįsėdintys
augštesnių mokslų jaunikai
u prašymai atmesti. Nu-
arta taip pat atpausti iš-
aujo 500 egz. "Motinėles"
konstitucijos. "Draugas"
adarytas draugijos orga-
n. Seniems sparniams dova-
otos užtiktos mokėstis. Jie

Nikras Lietuviškas Agentas.

Malonus viengendai lietuviai ir lie-
tuviškai. Jie nori turėti lengvą kelionę
Lietuvai, tai krepšelis tiesiog pas G.
Malonų, nos įsėdinti yra visoms žinomas
geras prietelis dėl visų. Telpi
suklodame šporkes ir siunčiame pil-
nus ir vienas šalis.

GEO. BARTASIUŠ.
Agentas,
101 W. Broadway, So. Boston, Mass
135 Broome str., New York City.

Dr. O'Malley, Specialistas.

RUPTURA

Gydyta greitai, be pa-
saulaus ir ant visados.

Be pėlio ar operacijos.
Dėl sumesti ant visados.
Visiškas garantuotas išgydi-
mas rupturos (abiejų lūšių), esan-
čių įsėdinti nepašalinti, kaip ilgai ser-
ga, gydan be pėlio.
Dr. O'Malley naujas spąsaba-
vimo yra visai nepavojingas,
plaustimo, be skausmo, be ope-
racijos, be atitraukimo nuo už-
sėdimo.
Nereikia jokių dirgų kada išgy-
ti. Garantuoja užsėdintimui.
Dėkui žmonė prisistatinėja
paskavones kas dien. Suvirš 500
gėnų išgydėliau praėitą metą.

Dr. Alex. O'Malley

150 Washington St.,
WILKES-BARRE, PA.
Kur lietuviai ir lenkai su-
sėdina ir susirgoma.
Suvirš 30 metų doktoravi-
mo. Miesto Wilkes-Barre mūsų
launas ofisa. Prisiųsk 2c. mar-
š, o gausi knygutę apie rupturą
vėkai.

HEIGHTS DEPOSIT BANK

Kampas E. Market ir Hancock Sta.
WILKES-BARRE, PA.

Moka 3-čią nuosimtį nuo sudėtu pinigų ir ima pini-
gus ant suėdymo nuo dolerio ir augščiau.
Siunčia pinigus in visas svieta ša-
lis.
Atidaru nuo 9-nių iki ryto iki 3-ju po pietų; subatonia-
nus 9-nių — 12 ir nuo 7 iki 9 vakaro.

vėl bus pilnai sparnais, jei
užsimokės priderančias mo-
kestis nuo 1 sausio 1910 m.
Kiekvienas vyriausybės na-
rys privalo atvykti pats į
seimą. Jei to nepadarys ir
neatsiūs pasiteisinimo, tai
turės užsimokėti 25 dol. ko-
ros į "Mot." bėgamąjį ka-
pitolą. Seimas išreiškė pa-
dėką p. A. Rutkauskui už
prisistatymą 5 dol. dovanų ir
p. J. S. Lopattai už sugrąži-
nimą 150 dol. į "Mot." kasą
(p. L. buvo trejus metus
"Mot." stipendijantu). Sei-
me pasirodė, jog entuziaz-
mas prie "Mot." yra atsi-
gaivinęs. Todėl galima tikė-
ties, jog ta naudinga draugi-
ja turės kuošviesiausią atei-
tį. Jau kelinti metai, kaip
"Motinėle" šelpia vien ta-
lentuosius augštesnių moky-
klų studentus. Dabartinis
"Mot." stipendijantas, p.
Pr. Dovydaičis, jau yra atsi-
žymėjęs mokslo dirvoje, ir
už jo raštus čia platūs gin-
čai lietuvių raštijoje. P. St.
Šimkus rodo didelį kompo-
zitoriaus talentą, nes, ne-
skaistant pirmesnių kompo-
zicijų, istengė šią vasarą
išleisti 20 lietuviškų dainų
gaidas, savitai harmonizuo-
tų. "Motinėle", tikisi arti-
moje ateityje sušelpiti dau-
giau talentų, bet ir pati rei-
kalauja sušėpimo. Tai gi,
lietuviai, kas norite, kad ap-

Wilkes-Barre Mine Drill Co.

Mes padirbame visokios
rudies tušes. Jeigu nori su-
ėdyti darbo ir laiko, reika-
lauk
Pepky's naujo patento
pypė masinos,
257 E. Market st.
Wilkes-Barre, Pa.

Pasinaudokite!

Turime atspaudę šv. Ro-
žandžiaus tajemnyčias. Pen-
toliška tajemnyčių kainuo-
ja 10 centų. Kalbantieji re-
žandžių tepasirūpina parsi-
traukti tajemnyčias. Adre-
suokite:
"Draugas"
314 E. Market St.,
Wilkes-Barre, Pa.

Kas reikalauja

auatinų (krajavų) škaplerių
Panas šv. ir šv. Trečios, gali gau-
ti pas mus vienda. Mes išdirbame
ir reikalaujantiems pasiūndiam
porą ant pažiūros.
Mrs. A. Smallienė,
2737 E. Pacific St.,
Philadelphia, Pa.

Redakcijai prisiusti laiskai.

Liepos 29, 1911.

Mielis Tautietii:-

Kadangi mūsų tauta, kaip
iš davisškos, taip ir iš eko-
nomiškos (ž. Red.) pusės ži-
niausiam randasi stovyje;
kadangi aiškiai matosi, jog
mūsų jaunimui žengia į
ištautėjimo bangas neatsi-
žvelgiant į savo tautos rei-
kalus; kadangi mes, kaip
studentai, turėtumėme būti
mūsų žemesnių brolių vado-
vais, esame išsiblaškę po vi-
sus kampus be jokio susiri-
šimo tarpe savęs ir negali-
me taip gerai apsirūpinti sa-
vo reikalais ir dirbti savo
tautos labui, mes, mokiniai:
J. W. Savage, Albertas Žel-
vys ir K. Lukošius nuspren-

dami kviesti įsėdinti į
svietą, mokslas ir dailę vy-
augštesnių įstaigų studen-
tus į vieną ryšį, kad paskui
bendromis spēkomis geriau
galėtumėme tautiškumą pa-
laikyti, tobulinti literatūrą
ir visas mokslo šakas, parū-
pinti stipendiją ir abelnei,
broliškai paduoti ranką vie-
nas kitam, kaip darbe, taip
ir bėdoje bei reikale, ir t.t.
Kviečiame tat visus žymes-
nius veikėjus, kad jie prisel-
bėtų mūsų sumanymai ir pa-
dėtų veikti toje dirvoje.

Suprasdami to viso svar-
bumą ir reikalingumą kvie-
čiame Tautistą ir tikime, jog
prisidėsite prie to švento
darbo kaip žodžiu — patari-
mu, taip ir darbu — veikimu.

Tikėdami sulaukti prijau-
žiantį atsakymą, liekam su
augšta pagarba

Kolegijos Studentai.

P. S. Adresuokite pata-
rimus:-

Albert Želvis,
1034 Bank St.,
Waterbury, Conn.

Red. Priešas. "Drau-
gas" išreiškia užuojautą
prakilniam sumanymui ir
ragina savo skaitytojus šelp-
ti kuo kas gali jaunus, bet
pilnus norų studentus.

NUSISKUNDIMAS.

Varguoli lietuv! Koks tavo paskyrimas?
Tik vargti ir kentėti ir jungą vilkt kitų?
Kur gami tu įiegu, iš kur kantrybė imas,
Kantriausias, tu, visų paniekintų tautų?

Tėvynėj' svetima ranka tave slogina.
Ir kalbą nor išplėst iš sopančios burnos.
Tu žiuri su skausmu į žiaurųjį kaimyną,
Kurs tyko su ginklu už tavo priemenios.

Ir žemės prigintos kaimynai tau pavydi,
Kurį skalsiu palaistai prakaitu kasdien,
Kad dirvos gabalą atėmus tau nedidi,
Visi nenaudėliai susitarė išvien.

Kad kalbą ir tėvynė meilė tau išplėšus,
Vaikams jie skelbia mokslo svetimoj' kalboj',
Draugais jiems liep' vadint didžiausius tavo prie-
Marina jų sielas svaiginančioj' globoj'. (Sus.

Vieni tau įkalba prisiimt sau už tėvynę,
Kur erelis dvigalis slankioja žiaurus,
Kiti su prievara tau kala prisimynę,
Kad lystumei į balto erelio nasrus.

Nuo vieno tik dalyko jie tave apdraudžia,
Ir to tau neatleis ant amžių, niekados,—
Jie vargšą lietuvių už tai labiausiai spaudžia,
Kad nori but sunum tėvynės Lietuvos!

Bet gal užsis ir tau giedri dienos saulelė
Ir vėjai debesius miglotus išblaskys.
Į kruvą susitelks tvirtų sunų saujalė
Ir kalbą prigimtą, kaip reikia palaikys!

J. K.

It doesn't pay to neglect
your Health

Ar atėjai kada namo drebėdamas, su
skaudančia galva, krūtineje dieginiais sops
gala gerklės ir gulėjai keles savaites?

**Dr. Richter'io
PAIN-EXPELLERIS**

tas tikimas senas naminis vaistas duos
pagalbą ir prasalį ilgą vargą jeigu
umai vartosi.
Visuomet namuose turėk bonktę.
Platys nurodymai apvynioti apie
bonktę. 25c. ir 50c. aptiekose.
Sorgėkis pamėgdžioti vaistų ir
žiurk ant Inakaro ir mūsų vardo.

F. AD. RICHTER & CO., 215 Pearl St., New York.
Richter'io Congo Pūlis yra geria nuo vidurių sukietimo. 15c. ir 30c.

REKOMENDUOJAME MUSŲ NAUJĄ AUKSINĮ 23
AKMENŲ GELŽKELIO LAIKRODŽI.

508

Auksiniai, paausuoti ir kitoki su 23
akmenimis, parduosime 10,000 vadinu
mų "Accuratim" laikrodžių tikrai už
\$9.75 šodna. Tie gražūs laikrodžiai
paikiai išrėdyti, dubeltai tikslūs, ge-
rai laiką rodo, laikuosei kelioninkų
naudojami, kurie turi dėti laiką, mo-
terėms ir vyrams, gyvantiems ant 20
metų. Tikrai gražūs laikrodžiai ne-
gėda bus nei drangumai tokį parodyti.
Jeigu nori turėti gerą drėgorėlį, tai
štai mūsų pasiūlymas: Mes susiūsiame
šią laikrodį kiekvienam C. O. D. už
\$6.75 ir ekspreso kaitus dol periuo-
jimo. Jei nepatiks, nemokėsite nei cen-
to. Mes riskuojame viską. Auksiniai
grandiniai dantais drėkai su laikrodžių. Adresas:
REXELSON WATON CO., DEPT. 804, CHICAGO, ILL.

Kiekvienas žmogus pri-
valo prižiūrėti savo kūną ir
mintį. Jis privalo jugs
mankštinti ir priduoti už-
tektinai energijos ir jėgų.
Norint būti sveiku, reikia
vaktuoti kiekvieną kūno ap-
sireiškimą ir tuojaus jį gydy-
ti, kad nedidelius iki su-
kiai ligai. Dėl to privalo
vartoti Trinerio Amerikonis
ka Elixira iš Bitter Vyno.
pakeičia jausis visiškai svei-
ku. Šita gydnlė išvaro iš
kūno visokius nečystumus,
sustiprina apetitą, paraiiki-
na visokias pilvo nedaugas,
galvos skaudėjimą, vėmimą,
guzus, širdies deginimą, ner-
viškumą ir t.t. Gaminamas
Aptiekose, Jos, Triner, 1333
-1339 So. Ashland ave.
Chicago, Ill.

**TRIO VALDYBOS
ADRESAI.**
Jonas Rikteraitis, prez.
67 James St.,
Waterbury, Conn.
Mateušas Toluba, vice-prez.
1139 Wyoming ave.,
Exeter Boro, Pa.
Kazys J. Krušinskas, sekr.
457-17th St.,
Brooklyn, N. Y.
Pranas Burba, kasierius.
454-456 Main St.,
Edwardsville, Pa.
P. O. Kingston Station
Wilkes-Barre, Pa.
Kasos globėjai:
Juozas Vasiliauskas,
112 N. Greene St.,
Baltimore, Md.

266 Silver St.,
So. Boston, Mass.
Kun. V. Vizgirda, knygiaus
190 S. Meade St.,
Wilkes-Barre, Pa.
Kun. J. Dunčius, dvas. vad.
P. O. Minersville, Pa.
Sajungos Liet. Vargonin-
ku Amerikoje vyriausy-
bės adresai.
K. Strumskis, prez.
190 High St.,
Brooklyn, N. Y.
P. Grajauskas, vice-prez.
Paca & Stratoga St.,
Baltimore, Md.
J. Stulgaitis, kasierius,
40 Sylvanus St.,
Wilkes-Barre, Pa.
A. Gudaitis, sekretorius,
P. O. Box 73
Silver Creek, Pa.

Gali išgelbėti gyvasti.....

Vidurių skaudėjimai, sunkumas, plaustymai, vidurių
sukietėjimas arba paliuosavimas, malimo betvarkė —
tai paprasti negalavimai šiuo metų laiku. Tame yra
pavojus, bet pagelba greitai, jeigu turi po ranka

Severos Vaistai nuo paliuosavimo

Smagus palengvinimas ir greitas pasveikimas jį su-
vartojus. Atidėliojimas gali reikšti mirtį.
Parsiduoda aptiekose. Kaina 25c. ir 50c.

Kuomet Pilvas reikalauja pagalbos

Pasako tau šie apsiereiškimai:
apetitas silpnas arba visai neturi jo,
malimas slubuoja,
kenti galvos skaudėjimą, atarugimą ir šakšėjimą
turi skaudėjimus ir sloginimą.
Tokiam padėjime gelbėti

Severos Rugštis Pilvui

Yra tai sykiu vaistas ir pastiprinimas
Sugrąžina apetitą
Sustiprina pilvą
Pagelbsti valgio priėmimui ir jo sumalimui
Visados išeis ant sveikatos ir priduos jėgų
Kaina \$1.00

VISUR PARSIDUODA APTIEKOSE.
Reikalauk tik Severos Vaistų ir sakyk "Ne", jeigu par-
davėjas duos ką kitą. Teisingas gydytojo patarimas
kiekvienam UŽDYKĄ.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA

ŽMONĖS, KURIE NIEKAD DAUGIAU NEPADARO, NEGUT GAU-
NA UŽMOKĖTI, NIEKAD NEGAUNA DAUGIAU UŽMOKĖTI,
NEGU UŽSIPELNO.

Ir drapanų pardavėjai, jeigu niekad daugiau neduoda, degu jiems
užmoka, pasiilieka paskutinėje cilėje žmonių nuomonėje ant visados.
Mano pasekmė Wilkes-Barre ėjo sykiu su mano neru dūoti geres-
nius negu paprasta siutus už mažiau pinigų.

MAŽAS PAVYZDIS TO, KĄ PADARO ŽEMESNĖ RANDA ANT
ANTRO AUGŠČIO!

122 puikys mėlynos serge, puikiausiai pasiuti ir gerai guli; niekad
pirma neparsidavė už mažiau, kaip \$20 ir \$22. Mano kaina
\$15.00

LOUIS ROSENTHAL,
ANT KIRBY'S KRAUTUVĖS.

